

17
 Ori Ilmoitus, jonga Sofia Petain Tytär
 Miwa on nähnyt Mickelin Päivänä 1848.

Kuin minä olin Kyrkosa Mickelin sunnun-
 taina, rupeisi minun sydämesiäni palaman se
 ylöen paldinen rakkaus, joka on Vapahtajasa,
 jota ej savi maja kestä voj. Koska se taiva-
 linen tuli sotti miun sydämeeni, tulini minä
 sairari rakkaudesta, ja juopuin, että minun
 ruumini voima loppui; mutta minun sydämeni
 tuli voimalliseksi rukouksesa kaikkein lunastetuin-
 edestä. Koska minä tunsin, että minun sy-
 dä-
 menituli niin tähtetyri, etten minä enämpi hengittä
 voinut: rukoilin minä, että minä saisin vielä yhden
 hetken rukoilla äitini edestä, joka niin lauvon
 on tähtynyt maatta pimeyden luollasa (Epä-
 lyksä); jolla ej vielä yriän armon tähti ole
 koltanut: ja se myös minulle annetin. Mutta
 minun rukoillesani tuli vapahtaja, ja otti minun
 kädestäni ja käski minun lähtä kansansa katso-
 maan sitä oikiata Isän matta; ja hän johdatti
 minun yhtä kaitasta tietä, jolla oli matkusta-
 waisia, joista muuttamat olit koviin väsynet ja ej
 enämpi kändä voinet; mutta toiset vedit heitä
 käsistä. Lautamiehen Pietarilla oli koko jouko,
 joita hän talutti. Ja kuin minä katsoin edes-
 läni, näin minä yden, joka meni niin kiireesti,
 ja minä huusin hänen perhänsä, että hän odot-
 tais minua; mutta hän vastais: en minä jouda-
 minulla on kiireet mennä taluttamaan niitä, jot-
 ka tiellä väsynet ovat; mutta en tiennyt kuka se
 oli, sillä hän oli niin kaukana minusta. Kuin
 minä tulini aina edemäri, näin minä sielä mei-
 dän opetajame, kuinga hän talutti väsyneitä sil-

1168-531

33
lä kiihdyksellä Portilla; mutta minä viettin hänen obitsensa, siellä siinä portista, joka oli niin yhdäs, että minä tuskin pääsin siitä läpitse; ja kaikki vaattet, jotka olit minun ylläni, jäit siinä porttiin. Ja varsin kuin minä portista siellä tulin olin minä puettetus kiihdyksillä vaatteilla, ja krunu minun päässäni, jotka kaikki olit ulos sanomattomasti ihanat. Minun iohdattajani veivät minun yhteen paikkaan, josta oli suuri joukko ulosvalituista, jotka veisaisit kiitosta ja ylistystä kirkalle. Siinä tuli minua vastaan suuri Engeliten joukko, ja veit minua aina edemmäksi, josta oli toinen joukko ulosvalituista, jotka olit paljo kirkamat, kuin net edellä mainitut. Siinä otit Engelit minun, ja asetit istuimelle ja nostit ylös ja dansaisit ympäri. Se oli niin kuin ringi, mutta toinen pää siitä oli auki. Ja kuin he lasit minun alas, toit he minulle kirjain, joka oli kirkampi kuin aurinko, josta me kaikki ynnä veisasimme. Ja kuin me olimme veisanneet, tuli minun tygöni muuttamassa, joita minä täällä olen tundenut. Minun Sisarin tuli myös minua tervettelemaan: En minä ole kyllä häntä täällä nähnyt; mutta kuitengin sanoin hän minun, ja sanoi olevansa minun sisarini. Mutta minä viettin aina edemmäksi, josta oli aivan pieniä lapsia, jotka olit vielä paljota kirkamat, kuin net edelliset. Net olit kargi ja kargi ja kargi aina yhdessä, toinen toisensa kaulassa: dansaisit ja veisaisit, kiittäin ja ylistäin Jumalata ja vapautajaa kaikissa. Koska minä kaikista näitä olin katsellut, halaisin minä siellä jo jäijestä olla: Mutta vapautaja sanoi: ej sinun aikas ole vielä tullut. Sinun pitää vielä mennä töitä tekemään minun viinämiesäni, ja sanomaan myös muille, ettei heidän pidä säästää hengensä minun nimeni tähden: vaan

heiden pitää totuden tunnustaa, ja olla uskollisen loppuun asti: niin minä kaikille uskollisille Etä: mä krunun annan, ja ruetan heitä samankaltaisella vaattella, kuin näille kaikille on. Minä sargutelin ja sanoin, että siellä on niin paljon murhellsia, wäsyneitä ja eppäileväisiä, joiden seassa minä myös muistin äitini. Mutta hän vastasi: Minä olen kuullut sinun rukoukses, ja olen hänelle savun andava, koska hän tarvitsee. Ej sinun tarvitse muretta pitää muista murhellsista ja wäsyneistä: minulla on siellä niin uskollinen palvelia, joka heitä johdatta; ja hän kiitti niin paljon hänen edestansa. Minulla tuli myös suuri halu kiittämään, koska minä muistin, että se sama palvelia oli myös minuaikin johdattanut mutta en minä tainut.

Kyllä hän minun kansani vielä muutta: kin puhui, mutta en minä sitä sinusta. Mutta sen Hän käski minun sanoa kaikille murhellsille ja wäsyneille matka Mieheille, että heiden sotimaisensa aika on niin lyhykäinen, sillä hän on pian tuleva heitä neurtamaan. Mutta laurengin käski Hän heiden waltwoa ja rukouilla; sillä autuas on se palvelia, josta Herra löytä waltvomasta. Sen Hän Myös sanoi minulle, mingetähden ej kaikki ole yhtä kirkat Taimasa: ja se oli, ettei kaikki ole yhtä paljo waiwaa nähnet. Net, jotka enään olit woiva nähnet, net olit kirkaimmat.

Nyt wiettin minun siellä takaisin, ja johdatettiin kadotuksen syrjällä. — Mikä suuri muutos! — Että niin pian siirretään nuiden kahden väliin välillä. woi! kuinga minä hämmästyin, koska minä näin, kuinga hirmuisti siellä puitiin niitä kadotettuja, ja kuinga siinä he huijitsit, ja kirkasit hampaitansa. Minä näin Nidan Heikin wainajan (yri Jumalain mies, joka

oli ennen kuollut, kuinga lauhiaasti händä pinnattiin, ja kuulin, kuinga hirmuisefti hän kirois lapsiansa sentähden, että ne ovat händä sinne saattaneet. Tunsin minä siellä vielä monda muut-
ta. Niistä kaikista kärsi Mämmin Greta waj-
naja hirmuisinda waiwaa. Minä näin, että
Niettan Henget paistoit händä hopia rahain ja
kaikkenlaisten tawarain päällä, joita hän oli
Eläisänsä rakastanut, ja hänen silmiänsä huwit-
tanut niitten katsomisesta. Mutta se oli palawa
tuli, joka poltti händä, että hän tuli niin kuin
kuumain hiiltein karwainen tuhka, ja meni taas
kokoön. Koska minä tämän näin, pelkäisin minä
kowiin, että minä sinne putoon. Mutta minun joh-
dattajani sanoi: et sinä sinne puto; mutta sinun pi-
tä katsoa kaikki, mitä siellä on. Ja kuin minä
olin katsonut sitä ulos sano matoinda wiheliäisyyt-
tä, joka kadottuille Helwitiä on olewa, kaikesa
ijankaikisuudesa, johdatettiin minä siellä takape-
rin sille paikalle, kusta Taimaiseen tie lähtee kado-
tujen tieltä. Siellä oli suuri jouko Ihmisiä,
joita Niettas oli pannut tulisilla perhätillä kau-
lasta kiini raudoihin, ja niin talutti heitä Hel-
witiin. Oli taas toinen osa Ihmisiä, jotka
astuit toisella jalalla Elämän tiellä, ja toisella
jalalla kadotuksen tiellä, eikä tiettänet, kuhunga
heidän piti lähtemään. Muuttamat olit jo käy-
net, muuttaman askelen Elämän tiellä, mutta
heille oli niin raskas kuorma seljäsä, ette he voi-
net tulla edemmäxi, ennen kuin he wäsyit. Mut-
ta ej se ollut synnin kuorma; waan se oli mat-
 ilman rakkaus ja ahneus, josta het ej tahtone-
luopua, ja kuka tiesi ej luowukan, koska he tai-
daisitluopua. Helwitiä he mielellänsä luopuisit,
mutta se on ihiljain. Siellä heidän täytyi ijan-
kaikisefti, rakkain tawaransa päällä paistua. Kuin
Nietas näki heidän arwelujensa, tuli hän ja löi

Klavin Annastinan Ilmoi- tus. 24 p. Syys kuusa 1848.

Klavin Anna Stina on yksi köyhän Nybyg-
garin Tytär Kareluannon Seurakunnasa; hän
on nähnyt seurawaisen Ilmoituksen.

Minä näin, että Engeli wei minun Helwetin
partale, ja minä hämmästyin: mutta Engeli wah-
wisti minua, ja sanoi; Ei sinun tarvitse häm-
mästyä sillä ei sinun ole osa siinä waitwasa, jota
sinä näet. Ja Minä näin, että siellä wierisit tuli-
set aallot, niin kuin merejä: Ja Ihmiset olit niit-
ten aaltoin välisä, ja ne olit juuri hiilen kar-
waiset muuttamat nousit ylös, ja taas painuit
pohjaan; ja ne kiroisit, ja huusit niin hirmuise-
sti, ettei saata sanoa minun kuolewainnen kieleni.
Ja minä tunsin muutambia, jotka wasta ovat
kuolleet. Ja Minä näin myös Eläviä Ihmisiä
kadotuksen syrjälä, ja Niettaat hengen kiskoit niitä
Ihmisiä Kauta-koukuilla ja Hohrimilla ja Urin-
noilla. Ja Minun kuljetti Engeli kadotuksen tietä
takaisin, ja minua tuli muutambia vastaan, ja
muuttamat olit pyörtäneet takaisin. ja minä tulin
kahden tien-haaraan: Ja siinä oli yksi Mies, jo-
ka huusi takaisin niitä, jotka menit kadotuksen tietä.
Ja hän huusi niin waikeasti, ja wälisä hän lan-
geis Maahan, ja itki niin waikeasti, Ja Engeli
kuljetti Minua Elämän tietä, ja siellä oli kansa
Muuttambia matka-miehiä; mutta ne kuljit niin
hittaasti. ja minä tulin yhden kiiltävän portin taka,
ja siinä oli yri wähäinen joukko, wäkeä seisomasa.
Ja Engeli sanoi heille Mitä Te täällä seisotta?
Ja he wastaisit: Emme tohdi wärowata Edeä käsin.
Ja he pakanit tie-puoleen. Ja Engeli wei minua
siitä portista läpi. ja minula jäit waateet siihen

1169-421

2.
Sitten näin minä wiikkoa jälkeen toisen kerran, että Engeli wei minua Taiwaiseen. Ja minule näytettiin sinne mennessä Wapahtaja, ja hän kändöi Kristiä Golgathan mäelle. Ja hänen peräsänsä käwi yksi Mies, jolla olit walkiat waatteet. Ja minä käwin kansa peräsä, ja tuli muita kansa. Ja Wapahtaja ej woinut jaksia kanda sitä Kristiä. Mutta hän tuli viimein Golgathan mäelle. Ja se Mies sanoi niille, jotka peräsä tulivat: Tulkaat peittämään tätä Kristiä, ennen kuin suruttomat Ihmiset tulewat Kristinnaulitsemaan Wapahtajaa. mutta ne tulit niin hittaasti.

Ja Engeli lähti minua kuljettamaan; ja minä näin yhden korkian waaran, walemalla puolela Elämän tietä: ja kiituit Ihmiset, sen wuoren päälle. muutamat olit niin korkialla. Ja Engeli kuljetti minua yhden Laakson läpi. Ja se oli niin wiherjäinen ja kaunis, että minun täytyi Ihmehtellä. Ja siinä oli Ihmisiä. Ja Engeli sanoi että sen Paikan nimi oli: Nooryden Laakso.

Sitten wei Engeli minua Taiwaiseen ja siellä minä näin monda. Siellä Wapahtaja jakoi Ehtolista. Ja net walitut olit pöydän ympäri. Ja minule annettiin maista siit, ja net kiitit Wapahtajaa. Ja käsit minun kausa kiittä; mutta minä en saattanut, Ja minä muistin, että En minä ole kuollut. Ja minä näin Elämän puun, ja se oli niin pitkä; ja siinä olit traput, jota myöden Engelit ja ulos walitut Sielut kuljit ylös ja alas, ja söit hedelmiä siitä puusta: Ja siellä oli sanomatoim ilo, walitut siellä huusit kiitostosta ja kunnia, ja sanoit että se waiwa Ej ole mitään, jota me olema mailmasa karsineet tämän ilon ja autuden suhteen, jota me nyt saame nautita. Ja he sanoit Jos mailma tietäis mikä se on, että olla Jumalan Lapsi, wiisimästi he jättäisit katowaisen mailman.

38
Ja siellä oli Eläviä Ihmisiä, joita minä tunsin: Ja minä tunsin myös meidän Opettajame, ja hän oli kaikkein kirkkain niistä, jotka minä tunnen. jotka wiela Eläwät. Tässä muistin minä mitä wapahtaja sanoi Opetus Lapsille: Ette ole mailmasta Sentähden mailma wiha teitä; ja wiela Jessu näin: Meidän menomme Taiwasa. Ja minä näin, että meidän Opettajamme on yksi walittu ase Jumalan kädessä. Ja hän weti Ihmisiä kadotuksen tieltä, takaisin ja myös muutamia hänen Opetus Lapsistansa talutti kädessä. niitten peräsä oli yksi wäha jonkko wäkeä, joita he kuljetit. Ej sen wuoksi, että niillä itsestänsä suhen woima oli: Mutta Jumalan woimala ja minä muistan, että ne kyllä tekewät työtä niitten Sieluin päälle, Erinomattain meidän Opettajamme ja joku harwa Sielu wiela hänen Sanankunlioistans. Ja nyt täyty minun Lakata muistelemasta. Ja teille minä sanon rakkaat Christiweljet (ja Sisaret), että Alkää ajatella, että minä olen parempi muita, sen wuoksi, että minä olen saanut näitä nähdä. Ej waan minä olen kaikkein huonoin hänen Lastensa seasa, ja Ej minule ole näitä näytenyt ainoastans itsen tähden: mutta minä saan todista kaikille murhelisille matkamiehille, ette ole se autuus turha joka heitä odotta, jos he waan pyrkivät kaikela ahkeruudella, ja minä soatan myös sanoa teille, joita Wapahtaja on lähättänyt huutamamaan ihmisiä parannukseen, että huuttakaat rohkeasti! Alkää hammastykö, waikka mailman Opetajat nostaisit semmoisen metelin, että Helwetti wapiise. Alkää hammastykö, waikka he totuden tähden suuttuisit; niin että Helwetin Herran haamu heidän kaimoistansa loistais. Ja waikka he wiela uhkaisit fangeudella ja sakolla, kosta

teille: Antakaat heidän suuttua. Ei teidän pidä suuttumaan. Pankaat viimeiseksi hengene toduden puolesta. Teidän palkane on olewa suuri Taiwaasa. Kyllä wiisimästi mailman Lapset suuttuvat, koska ne ei saa rauhasa meunä Helwettiin; mutta Ei ole kuitengaan Prophetat Eikä Apostolit lakanneet Soimamasta ja mannamasta suruttomia parannukseen waika he owat totuden tähden istunneet haugendesa ja kärsineet haawoja. Monda on huutanut wiela parannusta waikka on totuden tähden leikattu kädet kädet ja jalat. Ja heidän huuksensa rewittu pois päästä.

Ja nyt kuka tiesi pidetäään suurena ristinä, jos joku saadi yhden korwapiuustin Christilisyden tähden waikka wiisimästi mailman Lapset suuttumat wiela nytkin niin kuin Silloin, jos waan Christityt raiskisi totuden sanaa, ja mungä heidän Elämänsä wiewi.

Mutta Christityt Ei saata olla ääneti koska he näkewät Suruttomia waeltawan Helwetin laiwialla tiellä.

Waikka knollut usko kyllä sanno näin: että pitäkää waari itsestänue, ja älka minusta. Sillä Ei kuolleesa niskoja olekaan rakkautta, niinkuin Eläwäjä uskosa. mutta minä sanon teille Te mailman orjat, Te Christityin pilkajat, Te Perkeleen Sota Sankarit, joille Helwetin musta rautio on miekan Takonut walheen ja wihan aineista, että jos että tee parannusta, niin Helwetin hyluksella saatte lämmitellä. Sillä siellä pala monda, jotka enämän muretta owat piranneet Sieluihstansa, Sielä pallaa monda Siwiätä miestä hiilenkarwaisena. Sielä owat Herrat, ja kyllä rietas on Andama kunnian sen edestä, että he täällä owat mailman kuniata rakastanneet. waikka wapähtraja on sanonut. woj teitä, koska

Kaikki Ihmiset kättawät. kyllä mailman ihmiset tytywat siihen, että he saawat täälä kunniaa ja kiitosta. Inskoön toisela mailmasa waikka mitä. Teille minä sanon, Te onnettomat Eryneet sielut, että tehkää parannus, muutoin oletta Te ijankaikkisesti Onnettomat.

O! Rakas manhiin rewii wiela joku Sielu pois Rietaan kynsistä, ennen kuin armon Owi suljettaan. Lähetä wiela joku Sielu huuttamaan paraunnsta ennen kuin kaikki paranuksen ajka Siwutti menne. Säästä wiela joku herki sitä ratunutta mailmaa, että joku Sielu wiela nollis synnin unesta. Kuule wiela niiden Rukous, jotka huutawat Armoa riiteen raatuneitten edestä sinun tygös jos se on mahdollinen. mutta jos Ei ole mahdollinen niin anna sinun Lapsilles woimaa kanda mailman wiha ja mailman pilka: Anna sinun nimes tunnuksajille rohkeutta tunnustamaan mailman edesä, Sinun suurta woimaa, jolla sina olet repinyt heitä Helwetin sywydestä, ja ottanut Lapsieses. auta kaikkia Epäilewäisiä ylös Epäilyksestä. nosta kaikki Alas painetut: Anna yksinäisille matkamiehille woaloo, että he näkisi Taiwaan tähtia. anna kolkuttawaisille kärsiwäisyyttä, kolkutta siihen asti, että sinun sydämes halkee Laupiudesta, että he ortalisi Esimerkiä Jaakobista joka paineskeli koki yön sen tunte mattoman kansi; ja koska Namu rusko koitti: Silloin huusi hän, että en päästä sinua, jolleet Siuna minua.

Tähän asti on Anna Etina Klawun Tytär puhunut; ja minä en muista ennää, kuka se oli niistä heräneistä Karesuannosta jotka hänen suusanansa ylös kirjoitit: mutta olen waakutettu että se on kirjoitettu niin kuin hän on nähnyt ja puhunut. Minä en löydä täsä Ilmoituksesa

84
Mittään, joka olli Raamattua vastaan Sot-
wainen. Sentähden olen minä antanu tämän
Ilmoituksen ylös prántiä, että se tulis muille
heränneille sieluille, ylös rakennukseksi heidän kal-
liimansa uskosansa, ja kuka tiesi muutamille su-
ruttomille ylös herätyksiksi, vaikka ej surutto-
mat tosin ej usko Ilmoituksia, koska ne ej usko
Mosesta ja Prophetaita.

Tämä Ilmoitus on Prántäty Pikka Heikin
eli Pehr Henrikson Kuhlusen kostonuksella;
Sofia Pietarin Tyttären niwan Ilmoitus oli
Prántäty esinä Allekirjoitetun kostonuksella, mut-
ta toisen kerran Sofian Ilmoitus, ja Saarna
Toisena Sunnuntaina Pääsiäisen jälkeen, prán-
tätty Johan Nilson Wittangin kostonuksella
mutta Jonas Hokanin Pojan Ilmoitus on Prán-
tätty Elias Johans son Sopperon, eli ylitalon
kostonuksella. Minun täyty vielä muistuttaa kaik-
eia niitä, jotka ovat Charttoja lainaksi ottaneet,
että ne toisit takaisin niitä, että minä saisin niis-
tä ulos walita seimmoisia jotka tulewat Prán-
tätty.

Koska Kirjan Pránttäjä Pittemiä Ej ym-
mära Suomea jonga tähden prántti wirheitä
on paljon Jonas Hokanin Pojan Ilmoituksella,
olen minä nyt pannut yhden Pojan Lorents
Wilhelm Laestadius, katsomaan Perhän, prán-
ti wikoja Ja sentähden tulewat namat pienet
kirjaiset maksamaan enämän kuin ne entiset, Pit-
temiä Prántätyt.

Köngäisessä Touko Kuusa 1851.

L. E. Laestadius.

Pittemiä 1851.

Prántäty W. N. Nyggrenin Tygöinä.

heitä tulisella ruoskalla, ja ajoi takaisin aika
kyytiä kadoturen tiellä Yri sjellä oli, joka tah-
toi minua wetä takaisin; se oli Niwan Niku,
(Niwan Heikin poika) Mutta kuka taita meitä
ryösiä häneä kädessänsä, joka meitä on suojaans
ottanut? —

Minua johdatettiin taas sitä kaita tietä myö-
dän, ja minä näin että sillä tiellä oli paljon
Ihmisiä, ja ne, jotka edellä olit, huusit niitä
jälkimäisiä pian tullemaan. — Minä wiettin
kaikkein niiden ohitse Taiwan portilla Jonga
takana seisoi paljon ihmisiä, jotka tahdoit wä-
kisin tulkia sisellä portista; ja sanoit: me uskom-
me kyllä pääsemämme, niin hyvin, kuin joku
muu; mutta heille wastatein: mengät pois mi-
nun tygöäni te armon warkat. Totisesti sanon
minä teille: En minä tunne teitä. Sillä kaik-
ti, jotka ej tule sisellä lammass huoneen owen
kantta, waan astuwat siihen muualda: ne owat
ryöwärit ja warkat; engä minä muista että mi-
nä olisin heitä puhutellut muuta, kuin niwan-
Anna Eisa, joka myös oli heiden seurajans. Mi-
nä käskin hänen pyöytä takaisin, ja mennä owen
kantta; muutoin hän menne kadotureen, niin
kuin minä hänelle ennen olen sanonut; mutta
hän oli ääneti, ejkä mitään wastaanut.

Niin minun wiettiin taas Taiwanisen, mut-
ta en minä täällä keralla käynyt kuin siinä en-
simisessä paikassa, josta minun taas tuottiin ka-
doturen partalle, ja vielä toisen kerran nähty-
tin se hirmuinen paikka, josta minä en enämbi
puhua taita; engä minä siinä kauwon ollut: niin
minun tuottiin jälleensä mailmaan. Mutta siitä
minulla tuli paha mieli, etten minä saanut wal-
keita waatteita täällä pitää, johonga minulla oli
suuri halu. Mutta kuin minä ajatelin, ettej se
ole kuin silmein räpäs, kuin minun niitä paitsi

fetoita kuuks, ej he myös usko, jos Joku kuol-
luisia nousis ylös.

Tämän ilmoituksen on Sofia Pietarin Ty-
tär niiva Nähnyt Michelin paimana, koska hän
makais tähäs kari rima kuolluna Pappilan kar-
tanellä, Karesuannusa. Mora on esinä pan-
nut Sofian sanat kirjan eli papperin, ja minä
ollä kirjoitettu olen Morau kirjoituksen jälken,
ulos kirjoittanut, sanasta sanaan, niin kuin So-
fia on muristellut Moralle, (joka on minun wan-
hin Tytär): ja koska minä täsä Ilmoitukses en
ole löytänyt mitän joka olis Jumlan sanaa va-
staa-sotivainen olen minä andanut sen ulos
präntissä, että se tullis lamiamaalda tuturi. Ne
koriat osiot, jotka täsä Ilmoitukses mainitan,
ovat kaikille wähyeile Matkamichille tarpelli-
set tietä; ja waika suruttomat pitämät semmoi-
sia ilmoiturgia houreauna, olen minä kuitengin
waakutettu sitä, ettej heränet ejkä armoitetut
sielut pidä niitä ilmoiturgia houreauna, joiden
perustus löyty Raamatuisa. Nähtiinpä ensime-
seläkin Christillisessä seurakunnassa paljon ilmoi-
turgia, jotka uskottin Christityildä, waikka Pa-
kannat pidit Christityin ilmoiturgia houreauna; ja
niin se tapahtu vielä nykkin että kastetut Pokanat
katiowat Christi tyin Ilmoitukset houreauxeri, ja
Christillisyden he katsowat taikauzeri. Näillä ai-
kotna on paljon Ilmoituia nähty Karesuannun,
Jukkasjärwen ja Pajalan Seurakunnissa, kusa-
on heräneitä Zhmiisiä, ja minä olen muutam-
hia Ilmoiturgia saanut ylös kirjoiteturj: ja on
minun tarkoittune ollut, että anda niitä merkelli-
sempiö Ilmoiturgia präntiin: kuitengin täyty mei-
den Apostoliin waroitu gen jälken koetella hengiä,
jos ne owat Jumalasta. Ej sen wuori, että
Ilmoitukset käywät edellä Raamattua; waan
Ilmoitukset koetellaa esinä. Raamatun jälke-

oleman piraä, ja sen jälkeen saan minä nitteä
kanda kaiketa isankalkkisuudesa, pahkattui mi-
nun tieleni kuitoreen: silloin tällin minä sydäme-
stäni wuodatta kiittollisuuden uhria. Jumalalle
ja wapahtajalle, joka minun an pelastanut siirä
kauhiasta piinaasiasta, ja tehnyt alamaiseri wal-
dakunnasans. Joku teistä kuka tiesi kysy, min-
gelainen paika se Taiwan waldakunda on? Et-
teko Te ole kuullet, ettej se ole mikkän paika;
sillä ej se ole aika ejkä sia; mutta se on ulos
ianomatoin kirkkaus, ilo, riemu ja rauha py hä-
sä Hengesä. Ja minä ruikoilen sydämellisesti sitä
kaikkein korkeinda, ettej nykikan enä tultis niin
onnettomari, että hän jouduis koetelemaan, min-
gelainen paika se Helwitti on; sillä se seisoo siirä-
sen wasta tieträwi, koska sinne tullepi.

Niin minä kyllä sen nyt nähnyt olen, ja
tiedän semwisin ja toden olewan: ja tiettä
wät myös kaikki aruon lapset, että kaikki Tai-
wan kunnia on heille odotettava, koska ylkä tul-
le heitä noutamaan, ja ruetta heidän yllänsä,
morsian kauniisturen, jonga minä nähnyt olen.
Ej sen wuori, että minä parempi muita olen:
mutta minun suuren Epäuskonä tähden on Hä-
nen täytrynyt minulle näitä näyhtiä; sillä minä
olen isilleni häpiäxi ollut epäuskoisempi, kuin
Thomas. Sillä hän uskoi, koska hän näki Hänen
läwistetyin kätensä ja jalkansa; mutta minä en ole
tahtonut sitä kän uskosa. Nyt miuun täyty uskoa
wastoin tahtoni. Alkän teistä rakkat welsjet ja sisaret
kukkan ajatelko, että minä sen wuori parempi olen
että tämä nähyminulle näytetty on, sille wapaht-
taja sano; että näit. Thomas, niin sinä uskoit:
mutta autuat owat ne, jotka ej näe, ja kuiten-
gin uskowat. Suruttamat ej usko tätä toderi,
engä minä saatta heitä tahtoa uskomaan; sillä
wapahtaja itse sanoo: Ellej he Mosesta ja Pro-

Herra valitti myös sinä samassa paikassa, nimittäin Profetan Hesekielin 34. luvusta, ja 21. värsystä että ne lihavat lampat puskivat niitä heikkoja, ja sentähden tahto Herra duomitta lihawain ja laihain lammasten välillä. Että lihavat lampat polkevat laidunsa jarmoillansa, se on monessa paikassa nähty; mutta tämä polkeminen ei ole suringan hyvä; sillä laihat lampat, jotka ei jaa niin helpusta juosta, kuin lihavat lampat, saavat sillä tavalla syödä, mitä toiset ovat polkenet ja jalkoillansa pilanet. Lihavat lampat nappivat sielä ja täällä makiamat ruohot ja jättävät huonompia laihaille: ja se on arwattawa, että Paimen täyt-

ty kattoa perrhän, että laihat lammat ej kuzsutelis, ja tulis peräti osattomagi, sillä laihat lampat ovat myös lampat, waikka he ovat laihat. Paimentäntyy karsoa niiden perrhän, jotka heikot ovat, että hetkin saissit heiden määrätyn osansa.

Mutta Pukit ja keiturit tahtowat aina tuffia nokkan-
sa ikkunasta eli seinän raosta, että he pääsisit warastaman
lammasten ruoka. Erinomattain ovat keiturit ahnet sen
ruan päällä, joka annetaan heikoille ja karitsoille. Mutta
Paimenelle on witsa kädessä, jolla hän lyöpi keitoria no-
kan päälä, jos he tulewat warastamaan lammasten ruoka.
Keiturit kadettiwat, että lampaille annetaan parempi ruo-
ka. Koska lampaille annetaan parempi ruoka, niin sano-
wat keiturit: Mitä paremat nuot ovat meitä? Enämpi
maito meille on, kuin lampaille: Ej lampaille ole niin
paljon maito, kuin meille.

Me tiedäme myös, että muuttamat Paimenet pitävät
aiwan keituria sen maidon tähden, joka keiturista, hypä-
tään. Ej muuttamat Paimenet huoli lampaista ollengan.
Muuttamat Paimenet ruokiwat keituria hywin, mutta
nähtävät lampaita. Muuttamat ej kaitse lampaita ol-
lengan, mutta ruokiwat itsiänsä, niin kuin Herra walitta
sen saman Profetan Hesekielin kautta 34 luusa: Miin
totta kuin minä elän, sano Herra, sano Herra: että
Te annatte minun lampani raadeluxi, ja minun lau-
mani kaikille pedoille ruagi, ja minun Paimäne-
ni ej pidä lukua minun laumastani, waannowat
senkaltaiset Paimenet, jotka itsiänsä ruokiwat,
mutta minun lampaitani ej he tahdo ruokia. He-
s. 34: 8.

Tämän huolimattomuuden tähden uhka Herra ne lai-
kat ja huolimattomat Paimenet. "Minä tahdon mi-
nun laumani heiden käsistänse waattia, ja tahdon
heitä lopetta ettej heiden pidä enä Paimenena
oleman, ejkä itsiänsä ruokiman: Minä tahdon
minun lampani heiden suustansa temmata, ja ej
ne pidä oleman heiden ruokansa. Hesek. 34: 10.

Herra osotta myös, luinga laikat Paimenet tekewät
koska Hän sano: heikola ette tue, sairaita ette pa-

ranna, haavoitetuita ette sielo, eynneitä ette pa-
lautta, kadonneita ette etsi, mutta kowin ja an-
garasti hallitsetta heitä Walitettawasti ovat tämän
aikaiset Paimenet juuri niin teenet, kuin Jumala täsä
poikasa sano. Mutta ej he itse ymmärä, että he ovat
laikat ja huolimattamat Paimenet, jotka ej tottele lam-
paista, waan kowin ja angarasti hallitsewat heitä. Ja
kuingapa het saattaisit paimenda lampaita koska he wiha-
vat lampaita, ja rakastawat keituria. He antawat keitu-
rille parasta ruoka, kuin ladosa on mutta lampaille anda-
wat he mädänyttä luhia. Kysle wiisimästi keiturit tykkä-
vät paljon senkaltaisista Paimenista, jotka andawat heille
wainio häiniä: Mutta mäs lampat saawat, koska kaitu-
ria hywin ruokitaan? Ne saawat nälkhyä. Jos ylimeinen
Paimen itse ej pidäis murhen lampaistans: niin saissit wi-
simästi lampat, tämän aiaisten Paimendein tähden, nälkän
kuolla.

Mutta Herra sano, sen saman Profetan kautta minä
tahdon Itse pitä waarin lampaistani, ja tahdon
heitä etsiä, ja parhalla laitumella viedä: Kadonet
tahdon minä etsiä ja eynnet tallaelä tuotta, haa-
voitetut sitoa, heikola vahvista; lihavitä ja vä-
kevitätä tahdon minä hävittä, ja kaitsen heitä toi-
mellisesti. Näistä sanoista me kuulema, että lihavat lam-
pat hävitetään. Nyt on kysymys se kuka ovat nämät
lihavat lampat? Ja mistäs heitä tutaan? Ne lihavat lam-
pat polkevat laidunda, ja puskevat heikompia. Tesä wahta-
vat keiturit, ja sanowatme olema huonot ja ylönkatsotut,
sentehden ne puskevat meitä. Älä mukitele waras! Et si-
nä ole heiko, jolla on sarwet pääsä. Meidän täyty sanoa,
että keiturilla ej ole yhtän hätä, niin kauwan, kuin he
jagawat warasta Eikä ole yrikän luondokappale niin paha
puskeman, kuin keituria. Mutta se heiko on, joka tuffin
jaga käydä. Mutta Paimen, joka tahto varjela niitä, jotka hei-
koto wat, hopitta niitä pehmiällä vittalla, että hetkin kosiussit koti-
a illari. Sillä jos laihat lampat jäävät tullesusi, ja raatele heitä

Mutta tämä hopittaminen on eri asia, ja eri se liha-
wain lampain puskeminen, johon myös keiturit sekoitawat

4
itsensä. Niin kuin isot hurtat ruikahtavat tappelemaan siinä kimpussa, josta pienikat tappelevat, niin tulevat myös keiturit puskemaan kusa lihavat lampat puskevat hei kimpua. Minä olen nähnyt, kuinga lampat ja keiturit tappelevat. Keituri nousi kahden jalan päällä, mutta lammasta perä, ja puske rindaan sillä aita kuin keituri miehukselle kahden jalan päällä. Siitä puskeamisesta tulevat viimein keiturin rinnat kipiäri. Ej se oli ihmeellinen, että keiturit puskevat lampaita; mutta sitä ej kärsi Paimen että lihavat lampat puskevat heikompia ja polkevat karitsoita rapakoon. Senkaltaisia tahto Herra hävittää.

On myös niitä sarvitomia ktuariajorka ej puske ollengan, sentähden, että sarvet on putonet; mutta ej ne ole sentähden lampat, vaan keiturit. Ja sarvittomat keiturit piderään hihväänsä armosa niillä, jotka ruokivat aivan keituria ja sikojä.

Meille tullee sowliaa tila puhumaan Paimenesta ja lampaista, tämän päivän Evangeliumista; Mutta ruokokkame esinä Israelin Paimenda, että hän warjeli omia lampaitansa raatelemaisen suden hampaista, etty hän pääsi niitä kiskomaan ja raattamaan. Sillä näkka hukka istu uyt juuri lammasta lähtin lakana, ja jano lammasten werta. O? Israelin Paimen warjele näitä pieniä ja heikkoja lumisatetta ja rajo ilmasta, ja raatelemaisen suden hampaista, ette hen pääsi näitä pieniä ja wapisewaisia karitsoita kiskomaan ja raattamaan Hae myös O! Israelin Paimen kadonneita lampaita, ja kanna heitä lauman; tue myös niitä joka ej jara käydä, ja nosti heitä rapa ko jänkistä, ette he wiluun ja näiken kuoli. Sita myös niiden haawat, joita hukka on kiskonut ja raattanut, ja anna heiden lewätä lammasta huonhesa. Ruoki heitä maidolla ja hunajalla, siihen asti että he wirtowat ja wahwistuwat; ja opeta karitsoita imemään sinun, armoa wuottawaisina rindojas. Kuule Israelin Paimen kaikkein mihäljaisken, wapisewaisen, ja heikomiellen huokauget Isä meiden j. n. e.

Meidän Pyhän Evangeliumin johdatusesta, pitä meitä J. a. L. puhumau: Lampaista ja Paimenesta. En siir: Palkollinen. Toijeri: Se hywä Paimen.

5
42
Undakon se Taimallinen Herra Jesus armonsa, että ne lampat, joiden edesi se hywä Paimen on andanut hengensä, tundist hänen äänensä, ja seuriassit Hända läpi kaikki waarat ja kiusauget, läpi kaikki tuskat ja waiwat. Amen!

1. Ensimeinen tulkitelemus osotta, kuinga Palkollinen pakene, koska hän näke suden tulewan. Palkollinen on yri palkattu Paimenen, joka ainoastans palkan tähdiden paimenda lumpaita.

Mutta senkaltainen Paimen ej kanna waaria lampaita; sillä hän ajatelle, ette lampat ole hänen wastaustinsa päällä: ainoastans hän saapi sen määrätyn palkansa, anda hän lampat mennä, minge he rahtowat: niin kuin Herra waliitta Profetan Hekielin kautta: Minun lampani ovat hajottut, niin kuin ne, joilla ej Paimenda ole, ja owat kaikille pedoille ruugi tulleet, ja käywät erysissä kaikilla wuorilla; ja Ej ole keten joka heitä kysy eli tattle. — Wielepä keiturit jotka nyt owat joka paikasa, joilla on niin paha haju erinomatain rykimäatkana, ette Paimen saatta olla siinä hunesa, kusa nämät pahaniliset luondokappalet owat, jotka syöwät wanhan Adamin sonda, ja niellawät wuotta wata Pirun paska, jota he wälittä orendawat ulos, ja taas orenurensa lakkawat. Etkä niiden Paimenet ole paremmat, kuin ne luondokappalet, joita he paimendawat; sillä he wottelewat kurluanja wuottawalla pirun paskalla, ja makawat sonnasa keituriten ja sikain kansa. Mutta keiturit tykkawät paljon sen kaltaisista paimenista, jotka makawat heiden kansansa sonnasa, ja niille he laskevat maidonsa; mutta jos lammasta Paimen aja pois keituria, warastamasta lammasten ruoka: silloin rupawat keiturit puskemaan: sillä lammasta Paimen anda keiturille ruuja pureksella, ja eroita lammasta heitä huonesta. Ja se on vielä imhelisempi, että keituri. Ja Sikain Paimenet ej kersi lampaita; sillä ne owat niin har jandunet keituriten kansa sonnasa ja loasa maatta, ette ne saatta enä eroita lampat wuohista. Nietas on niin kändänyt heiden silmensä nurin, että he katjowat lampat hukari, mutta keiturit owat heidän mielestänsä kunnit luondokappalet. Erinomatain owat nullo keiturit, heidän

mielestä kaunit; mutta nämät nulpo keiturit ovat weillä pahemat warastamaan lammaffen ruoka, kuin ne sarvipäiset. Tästä seura nyt, että keituriten Paimen ei kelpa lammaš Paimeneri. Eikä lampat saatta semmoista ruoka syödä, jota Geituriten Paimenet heitävät koirille ja sioille. Muutoin ovat kaikki Geituriten Paimenet Valkolliset. Etne kanna paljon vaaria Geiturista, jopa sitte lampaista, joita he wihawat.

Nyt pitäis meiden katseleman kuinga Valkallinen teke koska hän näke Suden tulewan. Wapahtaja sano, että Valkallinen pakene, koska hän näke Suden tulewan; Se on arwittawa, että senkaltainen Paimen, joka ainostans palkan tähden paimendä, ei wihti warjella lampaita. Sillä hän pelä, että Susi puree händä, jos hän rupeš sotiman Suden kansa, ja warjeleman lampaita. Ja mitä pä tuoi wihollinen teke, muutta kuin puree Paimenda, koska hän ei saalampat haaskata.

Walitettawasti ovat muuttamat Paimenet niin sokiattettej he näe, kuinga Susi raatta lampaita. Koska nimittein Nieras on käändäyht heiden siluensa nurin, katsowat he keiturit lampaixi, ja lampat katsowat he hukari. Kuingas semmoiset Paimenet saattawat lammaffen edestä sotia, jotka ovat itse raatelewaiset Sudet Joka kerta, kuin yri lammaš tulle, sanowat he: katso! tuossa tulle hukka.

Mutta ei wapahataja täsä paikasa puhu niistä, jotka wihawat lampaita; waan Hän puhu niistä, jotka ovat niin pelkurit, ettej he tohdi sotia hukkan kansa, waikka he näkewät, kuinga hukka kisko ja raatta lampaita. Se on myös tosi, että yri Paimen, joka tahto warjella lampaita hukkan hampaista, ei saa rakasta Hengeänsä. Sillä hukkan silmät wartioitsewat hänen päällänsä, ja jos hukka ei pääse raattamaan lampaita niin hän ulwo.

Mutta meiden toiwome on, että se hywä Paimen joka on andanut hängensä lammaffen edestä, warjele net harwat lampat jotka täällä on, suden hampaista ja että ne hukkan penikat, jotka täällä wartioitsewat lampaita ja paimenda, saawat viimein purra hampaitans, ja ulwoa ijan-kaikkisesti pimeyden luollasa.

Toinen Turkiselemus osotta, kuinga, hywä Paimen

anda hängensä lammaffen edestä. Se hengellinen Susi on aina wihanut niitä jotka ovat tahtonet wajella lampaita: mutta erinomatain, wihainen oli hän sillä hywällä Paimenelle, joka pani omän hengensä lammaffen edestä. Mutta siinä hirmuisesa sodasa tulsi hänen hampansa niin että hengellinen susi ei jaya enä raatta, niitä lampaita, jotka tapetun Jumalan karitsan werta ovat maiskanet, ja sen woren kutta saanet woima sotimaan susia wastaan. Wapahtaja ilmoita itse, minge tähden se hywä Paimen, anda hängensä lammaffen edestä. Hän sano nimitten, että lampat ovat hänen omansa ja hän tutaan omilansa. Hywän Paimenen ja lammaffen välillä on senkaltainen rakkaus, että lampat seurawat Paimenta ja tuntevat hänen aänsä: ja lampat kans heitensä kessenänsä tundeawat äänestä ja hajusta. Mutta ei kaikki lampat ole niin kuuliaiset, että he tulewat wosin Paimenen tygö: Muuttamat lampat ovat yläpiät, ja riestävät mettään; sentähden panne Paimen koiriansa ajamaan epäwäisiä lampaita laumaan: yri Paimen, jolla on paljon lampaita, ei tule, ilman koirita aikaa: ia se tulle sen päällä, kuinga koirat ovat opetetut: muuttamat koirat haukuwat summia kessellä lauma: ne hajottawat, enemän kuin mita he kokowat: muuttamat menewät lauman eteen, ja haukuwat siellä, ja muuttamat ovat mylät koirat, ei ne hauku kenen; mutta seon paras lammaš koira, joka hauku jälstä päin: ilmanli Isände laske händä sisellä, koska hän rupe porstuasa winkumaau ja owen päällä kysimääu: silloin sano Isände laske koria siselle. — Koska keiturit tulewat warastamaan lamsten ruoka, pane Isände ajamaan pois keituria; ja keiturit määkywät surkiassti, jos koira puraise heitä persestä; mutta jos koira rupe puremaan lampaita, niin hänäldä filataan hampat koirat ajawat lampaita ylöpyden kulkuloida neuroden laagoon; jos lampat siwenyden kedolda kiikuwat Sinain wuorellä: Silloin pane Isände koiriansa, ajamaan lampaita Sinain wuorelta Golgathan mäelle, kusa he saomat wähäisen lewätä katsele sansa, kuinga sehywä Paimen siinä suuresa sodasa anda hängensä lammaffen edestä Golgathan mäellä pirkowat muuttamat pisarat Sowindowerästä lammaffen päällä, ja

Eusi, joka kotvin pelkä Jumalan karitsan wörtä, ei kofti tiifutta lampita, niin kauwan kuin he lepäwät Golgathassa. Sillä tapetun Jumalan karitsan wöri, on hukalle luolettawa myrkky. Jos tämä wöri tartu hampaisen, niin tylshwät hukat hampat; ja potowat hänen suustansa. Jos Jumalan karitsan wöri menis hukat suoliin, niin se poltais hänen sisellyriänsä ja tyhjä haju Jumalan karitsan wörestä, saatta händä ulwomaan. — Sama luondo on myös sukan penikoille: he ulwomat surkiassti, koska he saawat hajun lampaista, joiden päällä Jumalan karitsan wöri on pirkonut. Eusi on wihainen ei ainoastans Paimenelle waan myös koirille, joita Paimen on Pannut Miamaan lampaat kokoon. Ei hän ole wihainen niille. My kille koirille, jotka ei hauku ketän; Mutta niille koirille, jotka ovat wirtut haukumaan, niille oajat kaikki hukat penikat sangen wihaiset; sillä niiten koirain tähden täyty nälkähukka olle ilman lihatta. Ei nälkä hukka pääse kiskoman ja raattamaan lampaista niin kauwan kuin lamas koiria Pyöräyitä erywäisiä Paimenen tygä: koska nälkähukka ei Pääse lampaista raattamaan täyty hänen syödä aivan keiturin liha joiden Paimenet itse makawat, koska keiturin lauma on hajallansa; Ei keiturin Paimenet wihti Paimenda lauman; waan Andawat heiden juosta ympäri vaaroja. Ainoastans silloin koska lypsin aika tulle käyvet he keiturin kellon kansa ja huuttawat; ja silloin wastawat keiturit määky misella, ja laskewat maidonsa, koska Paimen Andaa heille Pirum paska ja muutta rosta. — Mutta jos keiturin Paimen rupeis niin kuin kousia pitämään silloin rupeisit keiturit pussemaan mutta Ei suingan keiturin Paimen anna hengensä Keituriten edestä, Ei hän rupea niiden tähden waiwa näkemän, eslähän niistä pida paljon lukua, waikka hän syöpi heiden kansansa sita wuottawata Pirum paska, ja maka heiden kansansa sonnasa: sentähden ei Eusi wiha händä.

Mutta lammaffen Paimen, joka ystänä koiriansa pitää lampaat kosa, on kowin wihattu kaikilda hukat penikoilta; ne tahtoijit repiä händä kappaleri, jos se walda olis heille annettu. Mutta mieden timome ja uskallusemme on

Jumalaan, että se suuri Israelin Paimen joka on andanut hengensa lammaffen edestä, warjele lampaitsans raattelebaihen Suomen hampaista, Hän otta niitä heikoja ja wapiwevaisia karitsaita syllinsä, ja kaatta niiden suuhun lämminää maitoa ja hunajan pisaroita; jotka ovat haavoitetut hukalta, eli keiturilda rapakoon olaspainetut, niitä se hyvä Paimen nostaa ylös, ja kanda lamaslähtiin, kadonneita lampaista Israelin huonesta hän etsi, ja eryneitä tallella tuotta. Niiden haavoihin joiden tundoa hengellinen hukka on kiskonut ja raattanut, hän wuodatta olsejä, että ne paranevat.

Ne harvat lampaat, joita se suuri Israelin Paimen on läyttännyt, ja kandanut helmasans piträis nyt ruweta kandanaman willoja, koska se suuri Israelin Paimen on andanut hengensä heiden edestänsä, ettei hän tarwitsis soimata heitä duomio päivänä, ettei hän ole saanut lampaitsdäns suoja koska hän oli alastoin. Keiturin karmeista ei tula yhtiän suoja Paimenelle; ja maito, joka heistä lypietään, kelpä ainoastans keiturin Paimenille: Nyt pitäisit ne lampaat, joita se suuri Paimen on hukat hampaista pelastanut, ruweta kandanaman willoja: sillä ei neole tähän asti paljon willoja kandanet; Esmuuttamat tahdokan koreudensa mistanda; he suojawat itsensa, mutta Ei Paimenda. He pelkewät, että heille tulle wilu, jos he mistandawat koreudensa: mutta minä pelkän että jos lampaat olla ylöen kauwvoo kerittämätä, rupe wat villat viimein pntomaan ja keiturin karvat kaswamaan. Meiden täty nyt rukoilla sitä suurta Israelin Paimenda että hän andais enämen kastetta Taivasta, ja andais armollisen aurin gonsa paista, että heiden villansa tulisit lumivalkeaksi, jotka enen on veriruskiat ollet, koska lampaat saawat maista uutta ruohoa, joka on parhalla lautumella johon Israelin Paimen heitä on vienyt ja ettei heiden wiliansa tartuis tämen Mailman, orjan tappuroihin ja ohdaksi, jotka kasuawat moneja paikasa, pitäis heiden oikialla, ajalla audaman itsensä kerittä, ettei Israelin Paimen häättyis soimamaan lampaitsans duomiopäivänä, niin kuin hän sano niille, jotka ovat wafemalla puolella: Minä olin alastoin, ja ette minua vaatettanet: — Olkat nyt hywästä tur wasta Te Jesuren lampaat, joita se suri Paimen

on Omalla varellansa ostanut, ja vaatteleväisen Suden hampaita temmanut. Olkat hyvästä turvasta Te Jesuren karitsat, joita se hyvä Paimen on ottanut suojaansa, ja ruokinnut lemluden maidolla, ja armon pisaroilla, olkat hyvästä turvasta Te vapistavaiset karitsat Se Suuri Paimen, joka teitä on ottanut helmaansa, se variele Teitä lumisateista ja rajoilmaista, naskakoon ja lankakoon lammasta lähtiin: suojelkoon, ja varjelkoon näitä heikkoja, vihelijäisiä ja alas päinnetuita karitsoita painakoon heitä rindansa vastaan ja apettakoon heitä imemään armoa vuottavaisia rindoifansa; suhän aisti, että he rupevat hyppämään niin kuin Peurat Zionin vuorella, Amen.

Jälkipuhet. Me tahdome näyttää keiturille, kuinga lämpät kandavat villoja. Koska herys tapahtui karesuannun Seurakunnassa, lähetettiin yksi herännyt mies Jukkajärven seurakuntaan, manamaan Jukkajärven ihmisiä parannukseen; ja annettiin Karesuannun heräneillä vähäisen matka raha, millä hän pääsi kulkemaan. Mutta Jukkajärven miehet olit silloin niin viisat, että he tiesit paremin kuin karesuannun heränet, mistä tie meni Taimaiseen. Jukkajärvenä oli silloin yksi osa seurakunnasta juomaria ja toinen osa viinaporwaria, ja kolmas osa waiwaisia. Mutta siinä vuonna 1848, tuli Skoulo Lainionkylään, josta muuttamat köyhät lapset ruokittiin krunun kustannuksella, ja muuttamat tulit omalla kustannuksella, ja muuttamat köyhät lapset ruokittiin Skoulon aikana heräneiden kustannuksella. Siinä vuonna heräis paljon ihmisiä Jukkajärven Seurakunnassa, ja muuttamat Pajalan Seurakunnassa: ja ne jotka heräiset, rupeisit kauhiskuman heiden endistä elämäntänsä ja tuli omantunnon waiwaan: rupeisit katumaan Syn dian ja elämäntänsä parandamaan. Mutta suruttomat sanot, että se on willitauti ja koiran tauti. Heräneiden Elämästä tuli yksi suuri Muutos. Endiset juomarit ej panet enä wiina suuhun, ja endiset viinaporwarit kaatoisit

wiinojansa maahan. Mutta suruttomat kauhiskuit sitä ja sanoit: se on yksi suuri syni, että he panewat Jumalan wilja maahan: ja semmoiset kos chrisilijyt owat? Mutta lämpät rupeisit jo siinä vuonna lankaman willoja: Karesuannan, Jukkajärven ja Pajalan heränet annoit Lainion Skouloon 142 Niskia. Siinä vuonna 1849, tuli Skoulo Kangosen kylään Siihän kokonnuit, paljon lapsia Muuttamat köyhäin lapset ruokittiin Skoulon aikana krunun kustannuksella, ja Muuttamat heräneiden kustannuksella: tuli myös sinne paljon ihmisiä omalla kustannuksella, kuundelemaan. Siinä vuonna olit Karesuannun, Jukkajärven ja Pajalan Seurakunnan heränet andanet Skouloon 344 Niskia, erittein ne hapiat, wiljat, formuget ja koreat waattet, jotka siinä vuonna annettiin Skouloon, Mutta ej saatettu warsin Myhdä ja rahapi käyntä. Heränet olit myös andanet 145 Niskia, chrisilijuden lewittämiseksi, ja 120 Niskia waiwaisille. Mut ej tämä ole vielä mikään sen suhteen, mikä enneu on kulunut wiinaan. Karesuannun Seura kunnassa on ennen joka wuosi, vähemässä laskusakulunut 1500 Niskia, ja Jukkajärven Seurakunnassa lähes 2000 Niski, aiwan wiinassa: ja ne rahat owat niin kuin wakkiaan heitettyt.

Tänä vuonna 1850, tuli Skoulo Täränän kylään, josta on 460, hengä; waikka Täränen wiisat miehet ej tah-tonet esinä Skouloa sillä he pelkäisit, että koiran tauti tartu heiden lapsillensa. Mutta oli siellä muuttampia heräneitä, jotka lupaisit otta wastaan 18 köyhä lasta, jotka krunun kustannuksella ruokitaan Skoulon aikana. Muuttamat Herrat sanoit; kyllä tarwitsewat Täränän miehet parannuksen tehdä: Ne owat niin Jumalattomat, ettes muisa paikoissa ole niin Jumala toinda wakkä, kuin Täränän kylästä. Waikka nyt tämä Herrain duomio oli puollittain tosi, on kuitengin wapahtajan duomio vielä wakkä: seppi, koska hän sano: Portat ja Publikanit käywät edellä teitä Tämän waldakuntaan. Täränen kylästä on siemen itänyt, josta kylwänyt on kylwäjä: siellä on nyt paljon maitojyviä, ja meiden toiwome on, että siemenden Herra saapi koota aitaansa muutambia maito juwia, jos pakkai-

Toisena Joulopäivänä 1849.

1. Mos. 3: 15. Herra Jumala sanoi Kärmeelle: Minä panen väinon sinun ja vaimon välillä, ja sinun Siemenes ja hänen Siemenensä välillä: sen pitää rikki polkemaan sinun pääs, ja sinä olet pistävä händä kandapäähän.

Koska Ihminen Kärmeen wiekkauden kautta langeis sondiin, vani Jumala wihaan vaimon siemenen ja Kärmeen siemenen välillä; mutta Jumala andoi myös sen armolisen lupauksen, että vaimon Siemen pitää musertamaan Kärmeen pään. Kuninga tämä wiha on ilmoittanut itsensä, Osotta koko Kaamattu. Siitä, saakka, kuin Kärmeen siemenet rupeisit puikimaan, on wiha ollut niitten välillä; ja se sama wiha on vielä nytkin vaimon Siemenen ja Kärmeen siemenen välillä. Tämä wiha tuli siitä, että waimo tuli petettyä Kärmeestä, ja Kärmeen wiekkauden kautta tuli waimo itse ja hänen Lapsensa onnettomaksi. Hänen täyty nyt suuren waimon kautta synnyttää. Johannes näki hänen huutavan syndymä waiwasa, ja jos Jumala Ei olisi ottanut hänen poika lapsensa tykönsä, niin olisi se ruftia Lohikärme syönyt sen.

Mutta Johannes lastaja oli kova haukuman niitä kyyhkärsimen fikioita; koska hän näki niitä, sanoi hän: te kyyhkärsimen fikiat, kuka on teitä neuvonut välttämän sitä tulevaisista wiha? Ilmanki Johannes näki, kuinga suuri wiha ole vaimon siemenen ja Kärmeen siemenen välillä.

Minä olen kuullut että kyyhkärsimen hännä on yri kulkuihin, joka kuulu kaukos, koska hän koata maan päällä Tämä kulkuihin on pannut ihmisen lapsille wairoituksiksi; ne ihmisen lapset, jotka ovat waiwomasa, saattavat paetta, koska tämä kulkuihin kuulu; Mutta ne raukat, jotka ei ole waiwomasa, ei kuule tämän kulkuisen helisevän ja niitä raukoja pääse kyyhkärsime pistämään, ja sen ihmisen sydän, joka on karmeldesta pistetty, paisu ja kuole paisumukshansa, jos hän ei pääse oikialla ajalla Kohturin tygö.

On myös yksi muu Kärmeen forti, joka suostutta Tiaisia myrkkyllisellä hajulla. Koska nimittäin yksi Tiäi-

nen isänsä ostan päällä, niin tulle suositus kärmee nälkällä, ja laske ulos ruumistansa senkaltaisen myrkylisen hajun josta kauria Etäinen tulle viimmutuksi, ja mene suositus kärmän suuhun.

On myös muu Kärmeeen sortti, Ruusun pituudesta. Se maka ruohossa, ja wartioitse Ihmisten lapsia. jos joku tulee häntä liiki, kääri hän itsensä Ihmisen ympäri, ja puferta Ihmisen luita rikki, ja sen jälkeen Orenda hän liivaansa Ihmisteen raatoon päälle, ja nielen kolonansa. Johannes näki myös Ilmestysessä, kuinga Lohikärme ovensi liivaansa sen vaimon päälle, joka oli poika Lasta synnyttännyt, mutta se vaimo pääsi palenemaan korpeen. Se rustia Lohikärme joka Saranaksi ja Perkelteeksi kutsutaan, joka koko maan pörrin wiertelle, oli ilman Epäilemättä se sama hirmuinen Eläwä, joka puhutteli waimoa Paradississa, ja sai häntä ufkomaan, että hän tulee oikein wiijaksi, jos hän sois kieldyn puun hedelmästä. Tämän Lohikärmeen siemen, on Erinomattain wihainen vaimon siemenelle, joka hänen päänsä rikki mujerta. Jos waimon siemen ei olis hänen päänsä rikki musertannut, olis hän aika hämmitännnyt ja raatanut ihmisen Lapsia.

Mutta Kärmeeä on niin sitkeä hengi, ettei hän kuole waikea pää on poljettu rikki, ne kuulema Ilmestys Kirjasta, että Lohikärme weti pyrsölänsä kolmanen osan Taiwaan tähdistä maan päälle; Ei ole siis monda tähtedä Taiwasa, jotka loistaisit Taiwaan lajella ja osottaisit tietä yllämaaille matkamiehille, kulkeisans yölä ja pimeyden aikana jankkaikkijuden rannalle.

Mutta waimon siemen joka on musertannut Kärmeeen pään, on näinä aikoina lannanut Kärmeeen Siemenet muuroisen pesään; ja siellä on Kärmeeen siemenillä yksi surkia hätä. Siellä he puikivat ja siellä he wäändelewät itseensä, niin kuin Madot kuumasa tuhaja; mutta ei auta puikuminen; jos he vielä muutamia muurhausia syöwät, niin toiset tulewat lahta liivaamaksi, kaluamaan Kärmeeen luita; mutta Ei Kärmeeen siemenet Sentähden kuole warsin ennen kuin Aurigo laske.

Koska siis Herra Jumala pani wihan Waimon siemenen, ja Kärmeeen siemenen välillä niin tulle mei-

dän nyt otta waria siitä sodasta, joka tämän wihan kauria on tullut maailmaan. mutta Ei siinä maasa ole sota, kusa Ei waimon siemenä olekaan: mutta siinä paikassa käypi Sota, kusa Kärmeeen siemenä on paljon ja aiwan harvat waimon siemenet.

Minä olen kuullut wanhoja muistelewan; että Kärmeeen tälkasa on yksi Kärmeeen kuringas; jotka on isompi muuta; ja sille Kärmeeen kuringalla, on yksi waikea ympyräinen kivi suusa, josta hän waikea ilmaan, ja se ihmisen, joka pääsis Kärmeeen Kiwiä saamaan, pitäis muka tulemaan onnelliseksi. mutta se on sang n waarallinen, että anda itsensä Kärmeeen tokan sijalle, koska heitä on monda sättaa kooja, kiiman aikana. mutta me arwame, mitkä tähden Kärmeeet suuttuwat sille ihmiselle joka tahto kiiven pois yöstä. Siihen on kaikki Kärmeeen wietkkaus koottu; jos hän mihtandais wietkkaudensa ja kawaaludensa tulis hän hädäksi; järki putois peräti: mutta niin hulluksi ei tahdo kärmee tulla, että hän rupeis katumyyn ja parannuyen tekemään. koska nyt joku ihminen on ottanut Kärmeeen Kuningalda wietkkauden eli mailman wiijauden kiiven: silloin aukaisewat kaikki Kärmeeet suutansa: ja he karkawat yksimielisesti sen ihmisen päälle, ja kolmen waikean läpi pitäs sen ihmisen käymään, ennen kuin Kärmeeet lakkawat häntä wainomasta. Tämä on yri sy, mingätähden Kärmeeen siemenet wihawat waimon siemenä.

On se vielä toinen sy, mingätähden Kärmeeen siemenet wihawat waimon siemenä. waimon siemen on musertannut eli rikki polkenut Kärmeeen pään, jos waimon siemen ei olis rikki polkenut Kärmeeen pään, niin olis Kärmee syönnyt Waimon Siemenä. mutta koska waimon siemen on rikki polkenut Kärmeeen pään, täyty hänen nyt pyrsön kansa liikkua, jolla hän wettää kalmanen osan Taiwaan Tähdistä maan päälle. ja koska se Rustia Lohikärme seisoo sen waimon wietkka-
joka huuta syndymä waiwasa, on se hänen tarkoituksensa, että hän pääsis syömään sitä poika Lasta, joka siitä waimosta syndy, mutta koska Jumala warjelle sitä Uutta Ihmistä, joka waimosta syndynyt on, rupea Kärmee oksendamaan sitä myrkölystä liiwa sen waimon päälle, että hän hufutrais häntä knoll...

48
liivasa: mutta Jumala on wiennyt sen waimon kor-
peen, Eja Ej ole niin paljon niitä Kärmeen siemeniä: ja
meidän toivome on, että Jumala warjelle sitä waimoa,
niin lauman kuin Kärmeen kiwi työstettään pois.

On myös Kärme pistänyt waimon siemendä kandapää-
hän. Tämä Kärmeen pistäminen tulle sitä wihasta, joka
on Jumalalta pandu waimon siemenen ja Kärmeen sieme-
nen välillä: mutta tämä pistäminen ej tee waimon sieme-
nelle niin suurta wahingota. Kuitengin on sen ihmisen
hengi suuresta waarasta joka on Kärmeellä pistetty. sillä Kär-
meen myrkkä paisuttaa Ihmisen sydändä, ja kuolema tulle,
jos se Kärmeellä pistetty ihminen ej pääse Tohtorin tygö
o. liialla aijalla.

Luonnollisen Ihmisen sydän on täynnä Kärmeen myr-
kkyä: mutta ej hän tunne sitä, niin lauman kuin hän puo-
sti sydändänsä wuotawalla Virun passalla. ej hän tunne,
että sydän on täynnä myrkkä ennen kuin Tohturi an-
da hänele Karmaita lääkityksiä: silloin alka symin myrkkä
polttamaan hänen sisällyksiansä. Kärmeen myrkkä on otta-
nut suruttoman tundoa haistamaan ja mätänemään, mut-
ta ej surutoin tunne sitä ennen kuin reikä tulle tuntuon.
mutta suruttoman tunto on passimbi kuin nautta härän
wouta: Ej semmoisen Ihmisen tuntuon tule reikä, waik-
ka wanhemman kuumat kyyneleet putowat sen päälle. Hen-
gelliset puoskarit panewat vielä suruttomuden plosteria
tunnon päälle, ettei oman tunnon haawat pitäis haistem-
maan ja märkä wuotamaan, ennen kuin wassa ijan kaikki-
sua. mutta oikia Tohturi hakka esinä hengen miekalla,
sitä passua tundoa, että siihen tulis reikä: sitte otta hän
ja leikkaa teräwällä Raakaweitsellä: sita kuollutta ja mä-
dännyttä liha, joka tunnos on, ja sen jälkeen tiputta hän
muutamia hunajan pisaroita oman tunnon haawoihin.

Koska Kärmeen myrkkä on paisuttanut suruttoman
Ihmisen sydändä, ottawat hengelliset puoskarit, ja walot-
taivat hänen suuhun wuotawata Virun passaa, mutta
sen kautta tulewat sydämen paisumukset pahemaksi. mutta
oikia Tohturi otta Lain wasaran, ja kolkutta sen kiwi ko-
wan sydämen päälle. Hän otta ja pistä sydämen paisumu-
ket passalla, että märkä pääsis wuotamaan: hän anda
Kärmeellä pistetylle ihmiselle Karmaita lääkityksiä, että
hän pääsis myrkkä ulos oxendamaan: ja koska myrkkä

näitten lääkityksen kautta alka Karmastelemaan joka pai-
kasta: sitte janda Tohturi hänelle woita ja hunajata. mei-
dän pitäis nyt katselmaan, kuinga Kärmeen siemen wiha
waimon siemendä: mutta meidän täytyä ensinä rukoilla sitä
siunattua waimon siemendä, joka on rikki musertannut
Kärmeen pään, että hän warjelle niitä heikkoja, jotka tur-
melemattomasta siemenestä syndyneet owat, Kärmeen sie-
menistä ja Kärmeen myrkkästä, ja wapahtaja on sanonut:
olkaat wiekkaat niin kuin Kärmeet, ja waat niin kuin kyy-
hyiset, niin hän tarkoitta wihiin, että meidän pitä wa-
rastamaan Kärmeen wiekkautta, Koska Kärmeellä ja hänen
siemenellänsä on niin suuri wiekkaus ja kavalus, että
hän saatta yksinkertaisla kyyhyisen poikia pettää.

Sinä siunattu waimon siemen! auta kaikki murhelli-
set: katumalliset ja alas painetut, jotka turmelemattomasta sie-
menestä syndyneet owat, ettei Kärmeen siemenet pääsis
heitä turmelemaan eli myrkkänsä painamaan. Kuule ka-
tuwaisteen huokaus. J. M. j. n. e.

Seurawaisesti, sitä kuin jo puhuttu on, pitä meidän
J. M. K. tutkistelemaan:

Kuinga Kärmeen siemen wiha waimon sie-
mendä, Eli kuinga mailman Lapsen wiha wat Juma-
lan lapsia. andakoon Jumala, että muutambi sofia raut-
ka näkis haamon sa nitteen entisteen Paskan luonno-
sa. Sillä ej Kärme ole muuttanut luondonsa, waikka hän
on muuttanut nahkansa. Koska wanha nahka on kulu-
nut, riisu hän pois päädänsä sen, ja pukkee päällensä
Uutta nahka, joka on kahta lujempi. Puoskarit brukan-
wat anda Kärmeen nahka niille waimoille, jotka owat
Lapsen hädästä siinä tarkoitukse, että Uusi ihminen pi-
an syntyis: ja huorat kansa ottawat Kärmeen suomua
sisällensä, siinä tarkoitukse, että he ajaisit hedelmän
ulos: mutta me otamme sitä wanhata Kärmeen nahka,
joka löyty monesa paikasta maan päällä, osottareme niile,
jotka ej tiedä vielä, että Kärmet muutta nahkansa, waan,
ej muuta luondonsa, että hänellä on sama luonde
kuin ennen.

Ensimmäinen wiha waimon siemenen ja Kärmeen sie-
menen välillä ilmestyi warsin synnin langemuksen jäl-
keen, Koska Kain rupets wihamaan welsheansa woahur-

49
Kaudensa tähden. Koska Jumala mielestyni Abelin uhrin, niin suuttui Kain, ja hänen haamonsa muuttui vihan tähden: niin Herra sanoi Kainille: Miksi olet vihainen? Ja miksi haamosi muuttu? Kain oli suuttunut veljensä Eristillisyden tähden: hänelle tuli paha mieli siitä, Abel oli hurkkampi händä, hän ajatteli ilmangi; tuoi rälä suu kläppi kos nyt on parempi minua? Ja waikka Jumala nuihetti händä, ja käski hallita wihaansa, ej kuitengaan Kain saannut tunnon rauha, ennen kuin hän tappoi veljensä. Sillä kärkeen siemenet Ej kärsi ollengaan, että waimon siemen pitäis olla parempi heitä. Oman Wanhurkkau-den weri nouse päähän; ja hengellinen wiha muutta heidän haamonsa. Kain oli ensimmäinen, joka imaisi Eristityn werta. Ja koska Jumala kysyi hänestä: kuka on Habel sinun veljes? niin hän wastais: En minä tiedä: olengo minä weljenin wartia? Niin wastawat vielä nytkin Kainin lihalliset weljet ja nepämet, koska joka Eristitty kysy heistä: missä on sinun weljesti? niin he sanovat: olengo minä weljenin wartia? Pitäköön kukiin waari itsestänsä: En ole minä welivolinen neuwonnan ketaän.

Paawali on kiroittanut, että Abrahamin poika palkawaimosta, oli vihainen nuoremalle pojalle, joka oli wapaasta syndynyt: niin kuin silloin se, joka lihan jälkeen syndynyt oli, wainois sitä, joka hengen jälkeen syndynyt oli: niin se vielä nytkin tapahtu. Kuinga kärkeen siemen wiha waimon siemendä, osotta Esausin wiha. Kärkeen siemenet rupeisit puitkimaan Esausin sydämesä, koska hänen weljensä Jakob oli saannut pareman siunauksen Isäldänsä. Esau uhkats tappa weljensä sen siunaugen tähden; mutta Jakob pakeni weljensä edestä wieralle maalle. niin on moni Eristitty häätynyt pakenemaan wieralle maalle, koska händä on wainottu omasta nraasta Eristillisyden tähden. Kuinga kärkeen siemen on wihanut waimon siemendä, osotta myös Israelin lasteen wiha Josephille; Joseph kändi juornia ja ilmoitti wanhemalle mitä Israelin pojat wärkkäisit wanheman solän takana tuostapa nousi yfsi hruunnen wiha juorun kändajalle ja Unnen nätkäi- l ja vielä nytkin suuttuwat. Suruttomat ihmiset hie-

muistesti niille, jotka kändawat juornia, ja ilmoittawat heidän pahoja töitänsä. Mitäs Israelin lapset tei Mosesella, koska hän pani jumalan angaran wanhurkkau-den heidän silmeinsä eteen. Parhat miehet Israelin seurakunnasa käwit hänen hengenä päällä, ja sanoit moseselle: Siinä teet ylöu paljon, sillä koko kansa on pyhä. Mailman orjan mielestä ou koko kansa pyhä, waikka he juowat, kirowat ja tappelawat, hildrin tekewät ja warastawat: kyllä ne sentähden owat pyhät ja hurkkat; mutta jos woses alka heitä haukuman ja soimamaan Jumalattomasta elämästä: silloin alkawat parhat miehet seurakunnasa sanomaan. Siinä teet ylöu paljon, sillä koko kansa on pyhä. Raamat wanhain abamin sanatowat niin totiset ja niin urholiiset, että kaintin lihalliset weljet ja, nepämet sanowat: amen. Se on tosi: koko kansa on pyhä. Koska parhatmiehit seurakunnasa owat huorat ja warakat, juorarit ja wiinaporwarit silloin on Riettan orja walmit sanomaan: koko kansa on pyhä Ne owat semmoiset Eristityt, ettej saa moses heitä duomit. Jos Moses alka semmoisia kunniallisia ihmisiä duomitseman: niin sanowat Seurakunnan parhat miehet: Siinä teet ylöu paljon sillä koko kansa on pyhä. Waikka nyt Seurakunnan parhat miehet olit warakat, Ettej maa jaksanut heitä kända, wiin kuin sananlastu on: yhtä kiittämätöindä ihmistä ej jaksaa maa kända: niin nämät miehet, Kohra, Dathan ja Abiram, wajoisit maan alle, ja putoisit Helwettiin eläwännä, yhtänä ruumin ja Sielun kansa: yhtä hywin olit toiset walmit sanomaan Moseselle ja Aronille: että he olit Jumalan miehiä surmanneet. niillä oli se usko, että Moses oli wajoittanut Jumalan lapsia Helwettiin.

Mutta katsellaam aina, kuinga kärkeen siemen wiha waimon siemendä. Koska Jumala lähetti Profetaita saarnamaan parannusta Israelin lapsille, rupeisit he wihamaan niitä, niin kuin Wapahtaja sannoo tämän Päiwän Ewangeliumisa: Katsa minä lähettän teille Profetat, ja wiifat, ja kirjanoppinet, ja niistä Te muuttamat tapatte ja Ristinnaulitset, ja muuttamat Te pierätte teidän Synagogisanne, ja wainotta kaupungista kaupun-

giin. Mingätähden ovat Judalaiset wainonneet Pro-
fetaita, jotka Saarnaisit Iparannusta? Sentähden il-
mangi, että he olit wäärät Profetat, jotka haukui-
t Jumalan Lapsia. Judalaiset sanoit wapahtajalle: meil-
lä on Jsa nimittäin Jumala. Emme ole Apärät. Ko-
ssa nyt heillä on semmoinen usko, niin kuin kaikilla
armon warukkailla bruka olla, että Jumala on heidän
Jhsän, waikka wapahtaja sanoi heille: Te oletta sit-
tä Jhsää Perkeleestä; kuingas kärkeen siemenet saat-
tavat semmoisia kuulla? Jtse Rietaš luule, että hän
on Engeli: ja Riettašan Engeleillä on sama usko, et-
tä he ovat Engelit, Ej he sitä tunne, että he ovat
siitä Jhsää Perkeleestä. Koska nyt Profetat rupeisit
kunniallisia ihmisiä haukumaan ja duomitseman: silloin
uusi wanha adami: Oman wanhurskauden musta we-
ri nousi maksasta, ja kunnian weri nousi pernasta: kär-
men siemenet rupeisit puikiman sydämen juuresta: ja
niin Rietaš yllitti koiriansa, lakkimaan Christityn wer-
ta. Mutta Profeta Elias sanoi yhdelle Christityn ja
Profetain murhajalle. samasa paikasa, kusa koirat
ovat lakkinet Nabothin werta pitä hieän si-
nun wertafti lakkimaan. Mutta tämä Christityn
wihollinen suuttui Eliasle, ja sanoi Wiholliset kirkos
minua löysit,? niin kotsowat wiela suruttomot ja
armon warkaat Christityitä wihollisiksi, jotka heille syn-
diä soimatwat. armon warukkaat, jotka pitäwät itsensä
Christittynnä, ja luulewat, että ne ovat Christittyn
wainojat, jotka ej anna heille oman rumon waha. —
näin on kärkeen siemen wainonut waimon siemendä.

Mutta Kärke on nyt muuttanut nahkansa. ennen
wanhasa Testamentia oli kärkeellä wanha nahka: hän
wainois silloin Prophetaita Pakanain haamofa: Ja wa-
pahtajan aikana oli hän ottanut Judalaisen haamon
päällensä: mutta nyt on hän taas muuttanut nahkan-
sa; hän on ottanut wanhaan Christityn haamon pääl-
lensä, ja siinä haamofa hän nyt wainoo Christityitä.
Ej ole tosin tietoa kossa Rietaš olis tullut Christityksi;
mutta nyt hän waelda kuitengin wanhaan Christityn
haamofa, hän on myös tullut Papiksi, ja semmoisena
hän nyt saarna Ewangelliumia niin suloisesti, että kaik-
ki siwiät huorat laskewat maitonsa. Wapahtajan ja

50
Apostolitteen aikana tahtoi hän warjela sitä wanhata
Mofeksen uskoa, niin me kuulema tämän (toisen jou-
lu päivän) Epistolasta: me kuulema hänen laudawan
Christityn päälle: että Jhesus Nazarenus muut-
ta sädyt, jotka mofas meille annoi. Pakanat
myös kannoit Christityn päälle, että ne katsowat y-
lön sitä oikiata Jumalan palvelusta, ja tekewät yhden
tapetun Judalaisen Jumalaksi. kossa Lutherus saarnais
Paawia vastaan, niin walitit Paawilaiset, että Lut-
herus tahtoi muutta sitä wanhata Christin uskoa, jo-
ka oli seisonut 1,500 ajastaita.

Niin muodon oli kärke silloin muuttanut nahkansa, ja tuli wanhan
Christityn haamofa, sotimaan sen wanhan Christin uskon puolesta jon-
ga muka Lutherus oli tullut muuttamaan. waikka nyt Lutherusen ai-
kansa esjotit sitä wanhata Christin uskoa, kuin ainoasans Yhjä Pa-
mattu jäihelä, (kaikki muut kirjat olit Paawilaiseen omat wäärät as-
seturet): kuitengin tahtoi wihollinen wanhaan Christityn haamofa war-
jela niitä wanhoja Paawilaiseen asetustia, ja Paawilaiseen kirjoja,
joita Lutherus tuli muuttamaan. Siitä syystä Duomitään Lutherus
Paawilaa, niin kuin yksi wäärä Profeta ja suuri noita, joka oli liito-
sa Perkeleen kansa, kossa kärke näin muutta nahkansa ja tulee wan-
haan Christityn haamofa, warjelemaan sitä wanhata Christin uskoa:
silloin uskota hän palvelioitansa, että Christityt ovat wäärät Profetat,
ja wiholliset, jotka tahtowat muutta niitä wanhoja asetustia, ja tä-
mittä sen wanhaan uskon. me näeme Epistolassa, kuinga kirkas wihol-
linen on sotimaan wanhaan uskon puolesta, jonga Christityt tahtowat
häwittä; ja kossa hän tulee wanhaan Christityn haamofa, warjelemaan
niitä wanhoja säätyjä. joita Judalaiset, Pakanat, ja Paawilaiset ovat
järjeltä, wihollisen mielisuofoiksi, luomaineet: silloin kiwaflu Rietaš
niin kowin totuden puolesta. että hän purre hampaitansa, ja tukitse kor-
wiansa, otta kivet kätteensä, ja wista sen wihollisen (Stefanuksen)
päälle, joka tahto muutta sädyt Jsa Mofes on antanut.

Kossa kärkeen siemenet puikivat sydämen juuresta, silloin wuota
myös kärkeen myrkyt hampailta: sentähden he kirjittelit hampaitansa.
nyt on kärke kolme kerta muuttanut nahkansa. Ensimmäisen kerran riis-
ti hän nahkansa Golgothan mäellä; hän tuli sinne niin kuin Jhesus
warjelemaan sitä wanhata Mofeksen uskoa, jonga hän luuli Christiti-
syden kautta, menewän hukkaan. Toisen kerran riisui hän nahkansa Ro-
malaiseen Pääkawungisa; sinne hän tuli warjelemaan sitä wanha Pa-
kanan uskoa; ja silloin hän oli julma tappamaan Christityitä: Jo-
manen kerran riisui hän nahkansa Lutheruksen aikana, hän tuli silloin
niin kuin wanha Christity warjelemaan sitä wanhata Christin uskoa
Lutherusia vastaan, joka tahtoi mufa häwittä sen wanhaan Christin
uskon: ja nyt hän taas heti kotta riisu nahkansa neljänen kerran: hän
tahto nyt tulla warjelemaan sitä wanha Lutheruksen uskoa, jonga muu-
tamat Christityt joita haukkumella kutsutaan, Lufakiksi, Körtikäisetki
ja wiholliset, tahtowat mufa häwittä ihmisiä nahola ifänäs,
kärke on tullut auringon eteen, on hän wihanut waimon siemendä,
ja sanonut: nahka nahassa, ja kaikki kuin ihuinen tafana on, anda hän
hengenä edestä. Kossa nimittäin wihollinen ej ydiä puolonsa järjeltä
täyry hänen ruweta Christityn nahkaan mailman Lain woinala;

mailman Herrain ja plimäisteen Vappein päälle kändäminen Pontias Philatuffen edessä, kuulu aina: Ennoinmattain ovat Judalaiskeen plimäiset Vapit Pafanain plimäiset Vapit, ja Paawilaiskeen plimäiset Vapit, joita Lohikärme on wäähnyt vursiolänsä Taimassa maan päälle, ne ovat kaiserimat Jesuffen Nistän wiholliset; neppä pinnärtäwät nouta mailman Helwistia, millä he näkewät maffaroita tehdä Ewangelistin weresiä.

Lutherus on kirjoitanut että Perkele saatta sarnatta Ewangeliumia paremmin, kuin joku Vappi. Ja se an kyllä usfottawa että semmoinen Vappi saarna niin suloisesti, että kaikki siwiät huorat lassewat maitonfa. Ei suinkaan semmoinen Vappi hauku kunnollista ihmistä huoraksi ja warakaksi. Ei hän hauku juonuria koska hän on itse juomari. Ei hän soina huoria, koska hän on itse huora, ei hän hauku wiinoworwaria koska hän pitää itse wäpäisen wiina kampa. Ei hän nuhtelee klorous miehiä, koska hän itse kiro: Ei hän nuhtelee tuppelus miehiä, koska hän itse tappele. Ei hän soina niitä, jotka pitävät katasia ja turkia pitoja, pitää hän tahto itse kausa olla niissä. Ja kuinga pa Perkele saatta saarnatta itsiänsä waslan. Ei hän saatta itsiänsä haukuu; mutta ehristiutyitä, joita hän katso wääräksi Profetaksi ja wiilbengeksi, niitä semmoinen Vappi hauku ja ulos aja huoneistansa. Mutta samasa paikasa, kusa koirat ovat nuollet nabothin werta, pitää koirat myös nuseleman ehristiutyn wainajan werta, Moneja paikasa nouse nyt se raaka kansa wiliin, ja tappa Herroja, Vappia ja kuningasia wiina ryyvän edessä: tässä muuttamhana wuona ammuttiin plimäinen Wispa Frankrifin Pääkaupungisa; hän ammuttiin kansalda, joka oli, plytetty kapinata tekemään. Eikä ole niin Pätkä aika siitä saakka, kuin se raaka kansa Ruotfin pää kaupungisa olit surinamasa hliminailä Wispa Dnkos ihmet, että se raaka karsa wiimein yldy ja nause wiliin, koska tämä kansa on jätetty luonnollisefa tilaifudesa ja hengellisefa pimpefä, ilman nuhdetta. Kplää semmoinen wili kansa saatta wiina ryyvön edessä kesa Herroja että Vappia. Me olema nyt kassellet, kuinga kärmien siemen wiha waimon siemendä, ehristettpiu wainojat ovat wuodattanet ehristiutyn werta joka paikasa, kusa totinen ehristiutys on ilinefynyt. Sentähden sono myös wapahtaja toisen joulopäiwän Ewangeliumi mifä, että niiten päällä pitää tulemaan kaikki wanhurfas weri joka wuodattettu on maan päällä hamasta wanhurstan Abelin weresiä niin Zacharian Warachian pajau wereen asti. Tämä wanfurfas weri, joka ali wuodattettu wouhafa Testamentifä, kuuwattin ulos Judalaipilda koska heidän kaupunginsa häwitettiin Romalaisilda niin myös ehristiutyn ja martyrein weri kuuwattin Romalaisilda koska heidän walakundansa häwitettiin Turkilda ja Paanoilda; wiimein on myös ehristiutyn weri

51
11
kaiwatta ulos Paawilaisilda, koska se suuri weren wuodatus tapahtui Frankrifisa wuonna 1793, ja wiellä jällefkii wuonna 1848, ja 1849.

Mutta ei wiellä ole kaikki weren wuodatus sihän lappumet. Wasfa se nyt alla werenwuodatus Maan päällä. Semaiset ajon merkit tupewat nyt näkymään, nimittäin merkit auringasa, kusa ja tähdeifä: Profetan Joelin ennustaksen jälken pitää auringo pimiäksi tulemaan ja kuu punaiseksi, ennen kuin se suuri Herran päiwä tullee.

Kärmen sinnen en wihanut waimon siemendä mailman alusta niin tähän päiwään asti. Mutta ei ole wiellä tämä wiha lappunut. Sillä nyt on nelies kerta, kuin se wanha mato on muuttanut haamonfa. nyt on hänellä uusi kiildäwä nahka, joka on hywin tiotettu palowiinasa, ja parfittu Wirun Passala. wanhaat ei kelpa ennää muille kuin puoskarille ja huorille, jotka sen kansa ajawat ulos hedelmänfa. mutta uusi nahka se on kauris ja kiildäwä, niin kuin kulda. se kelpa nyt kaikille niille täättywexi, joilla on kulda sydän. Moseren aikana korotettiin warfä kärmie kowesfa; ja kaikki kärmieidä pistetyt ihmiset, tnlit sen warfä kärmien katselunisen kautta terweksi. mutta nyt on kärmien myrkky pafstannut mailman lasleen sydämet, erinoinmattain niiden, joilla on kulda sydän. mailman hopia seppä on tehnyt kulda sydändä, jota siwiät huorat kändawat Satanan kausa raudasa: täällä kulda sydämelä tullee Rietafä suofuttamaan wapahtajan kislattua morsiondota, Zionin Tyttären, joka on Herran Inwanut sydämensä wapahtajalle, mutta anda nyt wuferta rindojansa Eegyptiläiseen huorimiehilä. ja nyt tahto tämä häwitöin huora, tulla wapataian morsiomeksi, waikka hän rakasta mailinaa, ja anta Wirule suuta, ja Eegyptiläiseen huorimiehet wufertawat hänen rindojansa, ja kulda sydän on hänellä poowesfa.

Ennen oli Zionin Tyttäreillä, kiwi sydän, ja kowa niin kuin Demantti; mutta nyt on Wiru andanu hänelle kulda sydämen; ja Se sama mies on suofuttanut händä, Unijuomala, Wirun passala, ja kuoleen usfon liiwala, juorunut huoruden wiinasta, islu hän nyt, niin kuin Babelin Portto Leopartin päällä, ja tahto, että wapahtajan piitää ottamaan händä morsiomeksi, koska hän on tullut, niin wanhakfi, ettei hän kelpa Rietafale huoraksi. on hän wiellä tullut niin häwitöimäksi, että hän nähtä häpyhänsä wapahtajan morsionen pioille, jotka tahtawat wuferta hänen usfotoida sydändänsä ofottain hänele, kuinga wapahtaja rakkaudesa händä koftaan on tähtynyt kuolla; siioiosta hän hammeensa morsiamen pioille, ja sannoo: katsokat perfeesen! on kauris wapahtajan morsion.

Semmofeksi hän tullee huoruden wiinasta. Unesa iluangi on juon-

nut seloittusla, jonga puohtarit ovat seloittanneet; siinä on kuolleen
 uskon liiva, ja kärkeen kuu, ja karkuun sappi, ja jalopeuran sydän;
 koska hän on tullut niin vanhaaksi, ettei hän kelpa enää Niettale
 huoraksi, silloin tullee hän vapahtajan tykö, täynnänsä Niettautta ja
 saastatusta, kändain Virun paska sydämesäns: kuolleen uskon liiva
 vuota suusta, ja Oman vanhurskauden rätkä, vuota nenästä: tässä
 haamola luule Niettaan huora kelpavansa vapahtajalle. Koska kuole-
 ma tullee puserittamaan hänen uskotaikinda sydäntäns, sanno hän va-
 pahtajalle: ota nyt minua morsiameksi koska olet luvanut. — Län-
 möinen nyt on nitteen suruttomain ja armon waikaitteen Etänä,
 ja jos niille ei tule totinen paraus, ennen kuin armon owi suljet-
 taan, niin he saavat niwoa isankkailkifesi.

Mutta se waimo, joka huuta syntyinä waiwasa, joka on puetettu
 auringossa, ja krunu päässä joka on: kalli toista hymmennä tähtää,
 kumartaloon porviansa ja rukouksaan, ettei se rustia Rohikärme, joka
 aina on roihanut waimon siemendä, että hän saisi syödä sitä poika
 lasla, joka hänestä syntyneer on. Amen!

Präntäty Eskin Koskanurella Laintölla.

Pittemissä 1851.

Präntäty B. N. Nyggrenin Tygönä

Pitkänä Periaantaina 1850.

Christus sanoi liwuisansa Dawitin suun kaut-
ta, Että hän oli koirilda ahdistettu, waikka Da-
widi siinä 22 Psalmisa puhu niin kuin itsestän-
sä, koska hän oli wiholliselta waiuottu: ej kuiten-
gaan kaikki paikat siinä Psalmisa sowi Dawi-
dille, koska hän puhu siitä kuinga kädet ja ja-
lat olit läwistetyt: hän sano wieslä, että he hei-
tit minun hammeestani arpa, Net sanat ej kuu-
lu Dawidille, waan Wapahtajalle, j'nga kädet
ja jalat läwistettiin raudanauuloilla; ja Sotamie-
het heitit hänen hammeestansa arpa. Muutamat
Ewangeliumin owat siis siitä Dawidin Psalmi-
sta Ditanneet todistuksen sen pääle, kuinga teh-
tiin Wapahtajalle. Dawidi walitta nimittäin sii-
nä 22 Psalmisa, että werikoirat ahdistawat hän-
dä joka haaraalda, ja nämät sanat kuuluwat se-
kä Dawidille, että myös Wapahtajalle, ja me
tiedäme, että werikoirat ej waikene, ennen kuin
he saawat lakkia werta.

Butta jokkoon kaikki werikoirat owat kyllän-
sä saanneet werta lakkia? Minä pelkään, että
ne werikoirat, jotka olit Dawidin aikana hui-
luit wieslä tuhannen ajastaike jälkeen Wapahta-
jan päälle; ja niitten Penikat owat wieslä elä-
mäjä. Sanottaan, että koirat ja kissat ärisewät,
koska he näkewät haamonsa Speilisä; ja se on
kyllä uskottawa, että he niin tekewät, Sillä hei-
dän haamonsa ej suingaan ole kaunis; mutta he
luulewat, että heidän haamunsa Speilisä, on toi-
nen koiri, ja sille he mielestänsä suuttuwat: ej
he ymmärä, että se on heidän oma haamonsa,
jonga he näkewät, ja katsawat erikoiraksi. Mei-
dän pitäis panna ison Speilin kissain ja koi-

1169-931

rain Silmäin etteen, että he jossu tundiſit iſenſä, joſ he viimein, tulſit huomaitſemaan, että heillä on ſama haamo, kuin niillä werikoirila, joista Dawidi puhu 22 Pſalmiſa, että he ahdiſtawat joſa haaralda Wapahtajaa. Erinomaitain olit nämät koirat kokoinnunneet Wapahtajan Ympäri, ja olit Silloin liiwaat laſkimaan Wapahtajan ja Chriſtittyn werta. Mutta ej ne pääſneet irti.

Jumala on noſtanut Semmoifen aidan werikoirain ja Lamasteen wäliſä, ettej koirat ole wietä ſaattaneet kiſkoa Lampaita, mieltänsä myöden, ja ſitä on koirila ja hukan penikoilla paſha nieli, ettej he wietä ole pääſneet raatamaan Lampaita. Muutta kuſas tieſi, koſka iſot hurrat ſaawat haijun lampaiſta, mitä he viimein tekewät.

Kuitengin on Propheeta Elias ſanonnt ſille ro hale Kuningalle joſa wainoiſ Propheetaita: Semasa poikaſa kuſa koirat ewat laſkinneet Nabothin werta, piti heidän ſinun wertaſi laſkimaan.

Emme me nyt puhu Tobiaſen koirasta joſa oli iloinen, koſka hän tuli kotia. Emmäkä nyt ruhun iſä koiriſta, joſka ajawat Ertwäiſet Lampaat Paimenen tygö; waan me puhume nyt ni iſä koiriſta, joita Dawidi näki ahdiſtawan händä ja Chriſtuſta. Ne owat willikoirat, joilla on hukan wundo. Ej ne ſaata haukkua, mutta ulwowat waan, koſka Paimen warjele Lampaitanſ. Ej ne tule haukkumieſella, mutta nakiwat waan ſen päälle jorga he aikewat ſyödä.

Wieläpä Tuonen koirat, joſka kaluawat lähätiä elämän puuſta; ej ne laſkaa kaluamaſta, ennen kuin he ſaawat laſkia werta: ja nämät Tuonen koirat laſkawat warſin haukkumaeſta, koſka

he ſaawat laſkia Karitſan werta. Tuonen koirat raatawat heränneitten tuntoa, ja pakotta-
wat heitä menemään Jeſukien riſtiin nuureen

Mutta koſka Tuonen koirile annetaan laſkia werta, joſa Jumalan Karitſan ſydämeſtä wuota: ſilloin laſkawat Tuonen koirat haukkumaeſta. Ois kyllä hywä aſia, joſ kaikki werikoirat, joita Dawidi kirjoitta edellä mainituſa paikaſa, olitſit niin ſidotut pimeyden kahleilla, ettej he rääſis irti kiſkomaan ja raatamaan Jeſukien Lampaita, joſka tänä päivänä, kändain Jeſukien Riſtia, Seurawat ſitä suurta Riſtin kändajata Golgathan mäelle, murhellieſella ja werta wuotawalla ſydämellä, walittain, että pimeyden Ruhtinalla on niin ſuuri waldo maan päälä, että hän ſaatta yllhyttä kaikki werikoirat, haukkumaan kiſkomaan ja raatamaan Jeſuſta ja hänen Lampaitanſ.

Sillä nämät werikoirat, joista Dawidi on puhunut 22 Pſalmiſa, owat piiritänneet ſitä Riſtinnaulittua Kuningaſta joſa haaralda. Niiden penikat owat wietä Elämäiä, ja Pimeyden Ruhtinaſ yllhyttä koirianſa kiſkomaan ja raatamaan Karitſoita, ja wietä ſittekin Tuonen koirat haukkumat kiſkawat ja raatawat heidän tuntoanſa, joſka murhellieſet owat ſynteinſä tähden. Niiden Ruumieſta, joſka murhellieſella ja werta wuotawalla ſydämellä ſeurawat ſitä suurta Riſtin kändajata Golgathan mäelle: niitten ruumieſta Saatanan werikoirat kiſkawat ja raatawat mailman lain woimala; joſ ſe armolinen Herra Jeſuſ ej armahda heidän päällenſä, ja tipurais Muutampia hunajan piſaroita heidän tuntoonſa, ja heidän haamoitetuun ſydämiinſä, huokain ja ruſkoilen heidän edeſtänſ ſanomatto-
milla huokauſilla, olitſit he iſankailkikieſi kadote-

54
tulkki tulleet. mutta kiitetty olkoon se suuri Kristin kanda ja Orjantappuroilla krunattu Kuningas, joka tänä päivänä, andoi itsensä Kristin uaulittaa ja Satanan koirilta raadelukse tulla, että kaikki pienet Kristin kandaajat, ja kaikki murhelliset Sjelut, tulisi wirwoitetuksi hänen werensä kautta. Sinä murhellinen Maria Magdalena, ja sinä Jesuksen Äiti, Älä itke, ole hywäsä turwasa: sinun syndis annettaan sinulle andeksi, koska sinä sekoitat katumuksen kynnelleet Jesuksen kallilla werellä, tulewat sydämen haawat parautuksi, ja sinä uskolin Opetus Lapsi, jota Jesus rakasta, sinä olet nähnyt, omilla silmilläs kuinga mailman Sotamiehet, pistävät leishän Jesuksen sydämeen, josta wuosi weri ja wesi, että raamattu täytettäisiin; joka sanoo: He saawat nähdä, keta he pistäneet ovat: Ja kerran tulle se aika, että kaikki Jesuksen Kristin wiholliset, saawat nähdä, keta he pistäneet ovat. koska nyt kaikki on täytetty, ja Jumalan wihamaja on juotu, ja Jesus senkaltaisella huudolla on hengensä andanu ylös Jhänsä käsiin: niin olisi paras neuwo, että kaikki kansa, joka on tullut Jesuksen Kristin tokö, muutamat pilkkaamaan, muutamat Kristin uaulittamaan, ja muutamat hänen waattensa jakamaan, muutamat raskomaan hänele Erikata Sapela sekoitettuna, ja muutamat hänen sydämensä pistämään leishällä. Se olisi paras neuwo, että he löisit rindojansa, ja menisit huokauksilla ja sydämen ahdistuksella kotia.

Mutta ne harwat Sjelut, jotka seisowat Jesuksen Kristin wieresä, eikä tohdi awata suutansa mailman huumun tähden, kumartakoon polwiansa Jesuksen Kristin juureen, ja rukoilkaan nöyrällä ja katumaisella sydämellä, että se kallis

weri, joka on tänä päivänä wuotanut, Jesuksen sydämeistä parantais sydämen haawat.

Me toiwome, että kaikki murhelliset katumaisset, ja alas painetut, saawat lohdutuksen sydämeen niin pian, kuin he kostuwat Jesuksen Kristin juureen, ja sen pääle me sanome Amen! ja huokame J. M. j. n. e.

Meidän Pyhä Ewangeliumi, ja koko Jesuksen piinan historia osotta kuinga wihollinen ylllytti koiriansa Wapahtajan päälle, niin kuin Dawidi näki hengesä tuhanen ajastaila Ennen, kuin se tapahtui, ja koska myös kaikki Profetat ovat enustanneet, että Wapahtaja tullee wihattawaksi kaikilda, jotka waeldawat hänen Kristinsä wihollisena, niin tulle meille jowellias tila perhään ajattelemaan, kuinga wihollinen ylllyttää koiriansa wapahtajan päälle. 1. Mingätähden wihollinen ylllytti koiriansa Wapahtajan päälle? 2 Mitäs Wihollinen woitti siitä, että hän ylllytti koiriansa Wapahtajan päälle?

1. Wihollisen Koirat ovat kaikki Suruttomat, kääntymättömät ja Uudesta syndymättömät, jotka ej ole vielä wapari Oitetut Perkelleen Jangendesta. Pimeyden Ruhtinas on niitä sitonut kiini mailmaan synnin palawilla himoilla, niin kuin wihainen koira sidotaan rautawiljoilla seinään. Mutta me kuulema Wapahtajan kiusauksista, että Perkele pitää itsensä kaiken mailman Herrana, koska hän lupais Wapahtajalle koko mailman Jos Wapahtaja olisi alkanut händä rukoilemaan. Mutta Wapahtaja sanoi: Mene pois Satan! Siitä päivästä saakka suttui mailman Päämies wapahtajalle. ja hänen Opetuslapsillaansa. Pimeyden Ruhtinas lasi irti koiriansa, ja ylllytti niitä haukkumaan kiskomaan ja

raatamaan Jeesusta ja hänen Lämpaitans. Erinomattain ovat ne isor hurtat wihaiset Wapahtajalle, nimittäin ne Satanan hurtat, jotka ovat wihaiset wapahtajalle siitä syystä, Ettei he saa rauhasta raata hänen lämpaitans.

Se on hyi hengellinen wiha, joka pakotta heitä wihamaan Jeesusta. Nämät Isor hurtat kyskivät ja raatawat Jeesuksen lämpaita, mailman lain woimalla. Mitä Saatanan penikat haukuvat se ei ole niin waarallinen, mutta net isor hurtat, jotka net pääsivät irti, ja alkawat lain woimalla kiskomaan ja raatamaan Jeesuksen ruumista. net Saatanan werikoirat ei tydy ennen, kuin he saawat werta lakkia Jeesuksen ruumista. Koska nimittäin Wapahtaja tahoi niitä Sjeluja pelasta, joita mailman Ruhtinas oli ryöstänyt: silloin luutui hän, ja ylltyi koiriansa Wapahtajan päälle. Ja koska Wapahtaja rupeis niitä koiria ajamaan pois Moseren sanwala, uldott he enämän vielä. Sillä Semmoinen on koiran luondo; jota enämän Ihminen sanwala uhka, sen suuremaksi ja julmemaksi tulle koiran wiha, Ja koska niin paljon on yhdesä joukkoa, jotka karkawat Ihmisen päälle, saapi Ihminen waroita hengeänsä.

Ne Willikoirat, joita Dawidi näki Wapahtajan ympärä, ovat hänen pyhän ruumiinsa kiskonneet ja raatanneet. ja heidän tuntonsa ei saanut rauhasta, ennen kuin he pääsit lakkimaan hänen wertaansa.

Mutta mitäs wihollinen luuli voitawansa, koska hän ylltyi kaikki koiransa Wapahtajan päälle? Hän luuli ilmantä, että Wapahtaja ei tohdi tulla Helwettiin linnastamaan niitten sje-lut, jotka huutawat sywydestä Taimaisen, Hän ajatteli, ettei Wapahtaja tohdi astua alas Hel-

55
wettlin päästämään ne fangit irti, joita mailman Ruhtinas on ryöstänyt Jumalan waltakunnasta, ja fangiri ottanut.

Sentähden lasti pimeyden Ruhtinas kaikki mailman koirat irti, ja ylltyi heitä haukkumaan haukkumaan kiskomaan ja raatamaan Jeesuksen ruumista. Mutta mailman Päämies tuli sinä petytyksi, sillä Jumalan Karitsan weri on niin kuin myrkky kaikile hukile ja koirile. Se polta heidän sisähyksiansä, mutta haamotteuille ja sarettyille sydämille on Jumalan Karitsan weri hyri Taimaallinen lääkitys, ja wihollinen ei kärsi niitä jotka ovat saaneet muuttaman pisaran siitä werestä. hän on niile fangen wihainen, ja ajaa heitä pois Helwetiästä, ja sannoo: mene pois katuwainen Perkele! Mene pois huokamasta ja-ittelmästä; En wihti minä Semmoisia nähdä, jotka itkewät ja huokawat. Ehkä nyt mailman willikoirat kiskovat ja raatawat Jeesuksen ruumista, ja vielä niitakiin wihawat, jotka kontawat Jeesuksen Riistin juureen, ei kuitengaan mailmaan Päämies jaksia niitä murhelisia ja katuwaista Sjeluja Estä kontamasta Jeesuksen Riistin juureen; sillä murheliseen ja katuwaisteen khyneleet poltawat hänen tuntoansa niin kowin, että Rietas aija heitä pois Helwetiästä ja käske heidän mennä Taimaseen itken ään ja huokamaan: me näeme tässä jo, kuinga paha se teke Surttomille, että murheliset sje-lut itkewät ja huokawat. katuwaisteen khyneleet poltawat Suruttoman ihmisen tuntoa.

Sitä me arwame, että wihollinen ei wihti olla-gaan nähdä Semmoisia; waan aija heitä pois työänsä. mutta Ei wihollinen tahdo mielelläsä mistonda niitä sje-luja, jotka wakenewat Jeesuksen Riistin juureen. Omanwanhurskauden Perkele

tahto heitä estä konttamasta sinne. mutta yhtä hyvin ne konttawat ne pienet lapset, jotka E jaksaa käydä. Ja niin pian kuin nämät murheliiset ja raskautetut Sielut pääsivät Jesuren ristin juureen, tiputta hän muutamia pisaroita hänen haavoistansa. Silloin Perkele suurelta vihalla ja tuskala pakene, ja kaikki hukun penikat ulwowat wihasta, ettei he pääse kirkomaan ja rakastamaan Jesuren Lampaista.

Mutta kuin Silloin kaikki pohjattomuden koirat olit wihauset Wapahtajalle ja hänen opetuslapsillens, niin owat he vielä nytkin wihauset Jesuren Lampailla ja tahtoisit kyllä syödä heitä, jos heille olis se walda annettu. Ja kuka tiesi, mitä he viimein tekewät, jos net isot hurtat saatwat haijun Lampaista, tulewat he pian tänne kirkomaan ja raatamaan, ja Silloin saawat muut koirat myös sammutta halunsa, koska he lakkivat Eristittyin werta.

2. Mitäs on wihostellinen woittanut siitä, että hlän on yllättännyt koiriansa Wapahtajan päälle? E j mittään. Suurempi tusta ja waiwa on tullut hänelle. Satanan hurtat ewat kiskonneet ja raatanneet Wapahtajan ruumista: he owat lakkinneet werta, mutta Tämä veri on yksi kuolettawa myrky, joka poltta heidän sieluyhtänsä iankaikkisesti. Koska nimittäin serwido veri on yksi Laiwallinen lääkitys Sairaille, mureheliisille, katuwaitsille ja alas painetuille, itkewäisille ja karpawaisille; Saatta jama serwido veri yhden hirmuisen tuskan ja waiwan katumattomille ja Jesuren Kristin wihostisille, jotka tätä kallista werta tallawat jalwoillansa. Nietaan Engelit tulewat kipeäksi kateudesta, koska he näkewät armoitetuita Sjeluja ilosa olewan. Judalaiset puut hampaitansa, Koska Stephanus huusi: mi-

56
nä näen Laiwaat awoi, ja Jumalan Pojan istuwan Jumalan oikialla kädellä.

Niin ulwowat hukun penikat, Koska he näkewät Lampaista, jotka pääse heitä kirkomaan ja raatamaan. mitäs on siis wihostellinen woittanut Koska hän ylltytti koiriansa Wapahtajan päälle? E mittään. mutta itselle on tullut senkautta suurempi tusta ja waiwa; wiha ja kateus polttaa hänen tuntoansa iankaikkisesti, Koska hän istanda muutamia Sjeluja. Hänelle tullee iso haawa Sydämeen, koska ne, jotka owat uskolliset palvelijat olleet, karkawat pois hänen palveluksestansa, ja rupewat parempaa Herra palvelukseen. Sitä tulle Nietaan Engelleille paha mieli, että wanhaat uskolliset palvelijat luopuwat pois hänen palveluksestansa. Mailman Ruhtinas suutu hirmuisesti, Koska yksi hänen palvelioistansa tailee tottelemattomaksi: jopa sitte, koska monet Tuhanet antawat wanhalle isälle pestin takaisin; ja andawat itensä sen Kristinmailitun, ja Orjantappuroilla Krunatun Kuningaan Alle. Nierralle nousi siitä uin suuri kateus, että hän Orjenda paljasta Sappea Wapahtajan päälle. Hän puree hampaitansa, ja waiwe wihasta, koska hänen wanhaat Illamaisensa ottawat hänestä eron, ja pakenevat Jesuren tygö.

Tämän hirmuisuden olatta pimeyden Ruhtinas karkille niille, jotka Wapahtajan Sowinto kuoleman kautta pääsewät Perkelellän wallon alda. mutta niitä hän ej wiha, jotka uskollisesti palvelewat händä. mitäs on mailman Päämies woittanut, koska hän ylltytti kaikki mailman koirat Wapahtajan päälle? E mittään muuta, kuin tusta ja waiwa itellensä, ja kaikki nämät koirat, jotka owat kiskonneet ja raatanneet Wapahtajan ruumista owat nyt Helwetisä. mutta

hiitteen willikoirain Penikat ovat vielä Elämä-
sä, ja niillä on suuri halu, puita ja lyötä Je-
suren Lampaista; Erinomattain ovat ne jot hur-
tat joita musta Rautio en ruottanut ja plos-
kastwattannut, ne ovat hukon kottouet, jos ne
saawat haipun Lampaista, tulivat he pian kisko-
maan ja raatamaan Lammasteen ruumista. Use
Lammasteen Paimen on sanonut: Mikäät sitä pel-
jätkö, joka ruumiin tappaa, Eikä voi sielua tappaa.

Mailman koirat ja Soatanou hurtat ovat en-
nen yönneet ja raatanneet Jesuksen ruumista.
ne ovat myös vihasta raatanneet Jesuren lam-
paita ja nämät Jesuren lammat, ei ole jäästän-
neet oma hengeänsä Kuolemaan asti.

He ovat suurela ilola ja riemula seuranneet sitä suurta ristin
kantajata kuolemaan. He ovat andanneet werensa ruota Jesuren
nimen tähden: ja tämän uskon ja rakkauden tähden ovat he saaneet
Elämän Arunon. me rufoilemme siis sitä suurta ristin kan-
tajata, sitä Ristiinnaulittua ja Orjantoppuroilla hirtattua Ku-
finingassa, joka tänä Päivänä on andanut werensa ruota mi-
den wiheijäiseen ja katotettuun Lammasteen eteen, että hän
situttais muutamain pisoran hänen armoa ruotawoissa riin-
noisijansa, murheelliseen sydämiin, että he sen kautta wirtoi-
tetut si tulisi, ja ryysisi heidän kalliimassa uskosansa, että he
ilman peltämättä tunnustaisi mailman etesa Jesuren Eristu-
ren wimaa ja Jumiota, että he seisoi si murheellisesti siinä ruu-
resa sodassa, ja tilwoituzesa, ja andaisi werensa ruota Jesu-
ren nimen tähden. me toiwome ja rufoilemme sitä suurta ri-
stin kantajata, että hän andaisi heikommelle wimaa ja tar-
wällisyyttä, kantamaan hänen Ristiänsä kuolemaan asti, jos
mailman koirat, ja Soatanon iset hurtat rupeawat kiskomaan
ja raatamaan Jesuren Lampaista Että se wirtuihstottu ja Or-
jantoppuroilla hirtattu Kuningas, wahwistais heitoja, ruot-
ti isowoissa, sito haawoitettuita, ja wirtwotta wapisewaisia ka-
ritsoita, koska he huutawat hädästä hänen tykönsä. Kuule Ma-
las Wapahajaja kottlein murheelliseen ja härtäineynneitten
rukous, sinun werisen plinaa ja kuolemas tähden. Amen!

Tämä Saarna on Präntätty Anders Zonsson Ungan kosta-
nuzela.

Pitämisä 1851.

Präntätty W. N. Ryggrenin Tyyköä